

PLE DE L'AJUNTAMENT

Sessió Ordinària
Acta núm. 9

Dijous, 30 de setembre de 2010
1a. convocatòria

Senyors/Senyores assistents:

Alcalde-President: Sr. JOAQUIM BALSERA GARCIA.

Regidors/Regidores: Sra. RAQUEL SÁNCHEZ JIMÉNEZ, Sr. JOSÉ FCO. OBISPO VALLECILLOS, Sr. XAVIER ESTEBAN MARTÍN, Sra. ANNA BECERRA PEÑA, Sra. LAURA BARRUFET MIRÓ, Sr. VÍCTOR CARNERO LÓPEZ, Sra. NEUS VENDRELL VIGO, Sra. SALVADORA SANZ RECOBENIZ, Sr. JORDI JIMÉNEZ HORCAJADAS, Sr. LUÍS IGLESIAS TORO, Sr. BENET CASTILLEJOS SEGURA, Sr. JOSEP LLOBET NAVARRO, Sr. JOSÉ ANTONIO SÁEZ LÓPEZ, Sr. SERGIO ENGLI IZQUIERDO, Sra. MARTA JIMÉNEZ IBORRA, Sr. ANDREU PÉREZ LORITE, Sra. EMMA BLANCO ANGUERA, Sr. FRANCISCO JAVIER GARCÍA GALCERAN, Sr. RAMON CASTELLANO ESPINOSA i Sr. MIGUEL ÁNGEL IBÁÑEZ GINER.

Funcionaris:

Secretari: Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

Cap del Servei de Secretaria: Sr. Jaume Tutusaus Torrents.

Interventor: Sr. José Mª Garcia Pascual.

En el Saló de Plens de l'Ajuntament de Gavà, situat a la Plaça de Jaume Balmes, s/n, es va reunir el Ple de l'Ajuntament el dia trenta de setembre de dos mil deu, en sessió ordinària, primera convocatòria, amb la presidència del Sr. Joaquim Balsera Garcia, alcalde-president, concorrent els senyors/les senyores que s'esmenten més amunt, assistits pel secretari general, Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

El Sr. Sergio Engli es va incorporar a la sessió després d'haver començat aquesta, en el moment que a l'acta s'indica.

Tant al començament com durant tota la sessió es va donar el quòrum d'assistència (1/3 del nombre legal) exigit per a la constitució vàlida del Ple, per l'art. 46.2.c) de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases de Régimen Local.

I essent les divuit hores, el Sr. alcalde-president, va declarar oberta la sessió.

Es van prendre per unanimitat, llevat d'aquells casos on expressament s'indica altra cosa, els acords següents:

1 - ACTA SESSIÓ ANTERIOR

Aprovar l'acta de la sessió anterior núm. 8 de data 22 de juliol de 2010.

PART RESOLUTIVA DEL PLE

2 - DECLARACIÓ DE COMPATIBILITAT

Declarar la compatibilitat d'activitats privades de la Sra. Mª José Pérez Silanes amb DNI _____, funcionaria de carrera d'aquest Ajuntament, amb la categoria de Treballadora Social adscrita a l'Àmbit de Benestar i Serveis a la Persona, amb dedicació de 37'5 hores setmanals, amb l'activitat de Treball Social en una Residència Geriàtrica, a partir de l'1 d'octubre d'enguany.

En tot cas, la suma de jornades de l'activitat a l'Ajuntament amb les de l'activitat privada no podran superar la jornada ordinària establerta a aquest Ajuntament, incrementada en un cinquanta per cent.

Tot això de conformitat amb allò que preveu la Disposició Final Quarta de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'empleat públic, la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'Incompatibilitats del personal al servei de les Administracions Públiques i l'article 329 del Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el reglament del personal al servei de les entitats locals.

3 - CESSIÓ DE LA FINCA E.7 DESTINADA A PARC DE BOMBERS (SECTOR PLA DE PONENT)

PRIMER.- Cedir gratuïtament, en propietat, al Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat de Catalunya, la parcel·la de 4.596 m² de superfície, que correspon a l'**equipament E-7 del Pla Parcial del Sector Pla de Ponent** que tot seguit es descriu:

*“URBANA: Parcel·la destinada a **equipament públic**, situada al sector urbanístic “Pla de Ponent, primera etapa” del municipi de Gavà, assenyalada amb el número **E.7** del projecte de reparcel·lació, de superfície **QUATRE MIL CINC-CENTS NORANTA-SIS – 4.596 m²**- AFRONTA: Nord-est amb vial públic –via cívica-, que és paral·lel al vial públic assenyalat com a vial A en el Pla Parcial; Sud-est i Sud-oest, amb parc urbà, que és la parcel·la 42 del projecte de reparcel·lació. Forma part del **Projecte de reparcel·lació del Pla Parcial del Sector “PLA DE PONENT”**”*

***Pertany** a l'Ajuntament de Gavà per adjudicació en el Projecte de reparcel·lació del Pla Parcial del sector Pla de Ponent.*

***Consta inscrita** en el Registre de la Propietat de Gavà, foli 218 del tom 1.311 de l'Arxiu, llibre 917 de Gavà, finca número 35.247 referència cadastral 5423901DF1752C0001EK.”*

Així com l'edificació sobre ella construïda i que té la següent descripció:

*“**EDIFICI** destinat a **PARC DE BOMBERS** -pendent de cedir gratuïtament i en escriptura pública per l'Ajuntament de Gavà al Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya- format per la unió de dos paral·lelepípedes, un de planta baixa i dues plantes superiors (una és la sortida a la coberta) i un altra de planta baixa.*

L'ocupació de l'edifici és de 1.209,92m2., incloent la marquesina, i la superfície construïda és de 1.619,60m2..

L'edifici està distribuït interiorment en funció de les necessitats actuals i podrà modificar-se en el futur en base a noves necessitats. A la planta baixa s'hi desenvolupen les activitats de treball, administració, docència, dependències per a les companyies de serveis i la marquesina de l'aparcament, a la planta primera s'hi troba l'àrea de descans, i a la planta segona s'hi ubica l'àrea d'instal·lacions.

Les superfícies construïdes de les distintes plantes són les següents:

<i>Planta baixa:</i>	<i>1.085,54 m²</i>
<i>Planta primera:</i>	<i>448,01 m²</i>
<i>Planta segona</i>	<i>86,05 m²</i>

Consta inscrita en el Registre de la Propietat de Gavà, foli 218 del tom 1.311 de l'Arxiu, llibre 917 de Gavà, inscripció 2^a de la finca número 35.247."

SEGON.- La finca objecte de cessió **s'ha de destinar a Parc de Bombers**, a aquests efectes, **si la finca cedida no es destina a la finalitat esmentada** en el termini de 5 anys o deixa de destinar-se a dita finalitat dins dels 30 anys següents, el bé objecte de cessió revertirà automàticament de ple dret a favor de l'Ajuntament cedent, en els termes que resulten de l'article 50 del Decret 336/2988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del Patrimoni dels ens locals (DOGC núm. 1076, de 2/12/1988).

TERCER.- **Facultar** indistintament l'alcalde de l'Ajuntament de Gavà i el tinent d'alcalde de Governació i Espai Públic per dur a terme els actes i signar els documents que siguin necessaris per a l'efectivitat del que es disposa en el present acord.

QUART.- **D'aquest acord** i de l'expedient administratiu **s'ha donat compte** al Departament de Governació i Administracions Públiques, en aplicació de l'article 49.3 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, Reglament de Patrimoni dels Ens Locals, mitjançant escrit amb RE núm. 14.873 de 15 de setembre.

L'acord va ser adoptat amb divuit (18) vots a favor (12 PSC, 2 PPC, 2 ICV-EUiA, 1 CiU i 1 C's) i dos (2) en contra (sra. Jiménez i sr. Pérez, d'ERC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria absoluta (11) del nombre legal de membres de la Corporació (21), quòrum especial que, per a aquest cas, exigeix l'article 47.2. ñ de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local

-----

Després de l'exposició de la proposta per part del Sr. José Obispo, va prendre la paraula la Sra. Marta Jiménez, en nom d'ERC, la qual va manifestar que el seu grup votaria en contra de l'acord, indicant que ja era prou coneguda la seva posició sobre el Pla de Ponent i les obres directament relacionades amb aquest, i a més, en aquest cas, es tractava d'un equipament que el seu grup considerava del tot innecessari, i així ja es manifestar en el seu moment, tota vegada que ja en disposàvem d'un, a part de que havia costat molts diners, tant a l'Ajuntament com a la Generalitat, mentre que altres equipaments i serveis que restaven pendents des de feia molt de temps, també molt necessaris, ni tant sols tenien data d'inici.

**4 – APROVACIÓ DE L'ACORD DE LES CONDICIONS DE TREBALL PER
ALS EMPLEATS PÚBLICS DE L'AJUNTAMENT DE GAVÀ PER AL
PERÍODE DE 2009-2010-2011 I 2012**

Aprovar, d'acord amb el que preveu l'article 38 de la Llei 7/2007, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, l'Acord de les Condicions de Treball per als empleats públics de l'Ajuntament de Gavà per al període 2009 - 2010 -2011- 2012, subscrit en data 23 de setembre de 2010 per la Mesa General per a la negociació col·lectiva de les matèries comuns per al personal funcionari i per al personal laboral de l'Ajuntament de Gavà.

L'acord va ser adoptat amb catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), dos (2) en contra (sr.Llobet i sr. Sáez del PPC) i quatre (4) abstencions (2 ERC, 1 CiU i 1 C's), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents – en aquest moment – a la sessió (20), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Explicada la proposta per la Sra. Raquel Sánchez, va fer ús de la paraula el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, el qual va indicar en primer lloc que es congratulava pel fet de què finalment s'hagués arribat a un acord, afegint a més que ho deia amb coneixement de causa – va dir –, atesa també la seva condició de funcionari, i més encara després de la retallada del 5 % del sou dels empleats públics que s'havia produït aquest any. En tot cas però, el Sr. Llobet va dir que el seu grup compartia bona part, per no dir que quasi bé totes les condicions laborals que es contemplaven dins de l'acord, però que això no obstant, hi havia un punt relatiu a la jornada de 35 hores setmanals, prevista als articles 9 i 21, que el seu grup no acabava de compartir, indicant en aquest sentit, que ja en una altra ocasió, a propòsit d'una declaració política sobre la jornada de 35 hores, el seu grup ja s'havia pronunciat en idèntic sentit en aquest ple, per considerar que legalment no es podia reduir una jornada laboral fixada per l'Estat en 37,5 hores, sense perjudici de manifestar que evidentment que estaria absolutament d'acord amb una reducció de la jornada laboral a 35 hores, sempre que així es fixés legalment. En qualsevol cas, el Sr. Llobet va reiterar que llevat d'aquest aspecte, compartia la totalitat de l'acord al qual s'havia arribat, a la vegada que reconeixia la bona tasca portada a terme pels funcionaris i personal laboral d'aquest Ajuntament.

De la seva banda, la Sra. Marta Jiménez, en nom d'ERC, que va dir que el seu grup també celebrava que finalment s'hagués pogut signar aquest conveni, lamentant únicament que la seva negociació s'hagués dilatat tant de temps, ja que era una mica un contrasentit que un conveni que fixava les condicions de treball pel període 2009-20012, se signés a finals de 2010, la qual cosa comportava que d'aquí a no gaire temps, ben aviat es tornarien a endegar les negociacions pel nou conveni. De totes maneres, va dir la Sra. Jiménez, per bé que era cert que l'acord al qual s'havia arribat comptava amb el vot favorable dels treballadors, i comportava també algunes millores significatives, la Sra. Jiménez va anunciar que la posició

del seu grup seria la de l'abstenció, per considerar que era una qüestió que era un tema de gestió interna de personal de l'equip de govern, que no requeria de cap posicionament per part del seu grup.

Per la seva part el Sr. Ramon Castellano, en nom de CiU, va mostrar també la seva satisfacció pel fet d'haver arribat a un acord entre ajuntament i funcionaris, a la vegada que també volien posar de manifest el seu neguit per com havia anat tot plegat, assenyalant que certament la negociació s'havia dilatat excessivament en el temps, i a més, tampoc havia comptat amb el suport unànime de tots els funcionaris i personal laboral, raó per la qual la posició del seu grup seria la de l'abstenció.

En darrer terme, la Sra. Sánchez va tornar a fer ús de la paraula, indicant que la negociació del conveni havia durat certament uns quants mesos, però tampoc era aliè a aquest fet el marc en el qual s'havia endegat la negociació, que no era altra que l'actual i complicada conjuntura econòmica. Tanmateix, i per bé que l'actual situació econòmica hagués marcat una mica l'agenda i el ritme de la negociació, el més important era el fet d'haver assolit un acord, que va qualificar de bo, i que havia estat ratificat per una àmplia majoria dels treballadors, i que tenia efectes retroactius. En tot cas, la Sra. Sánchez va manifestar que volia precisar que tot i entenenent que per part del PPC es qüestionés la jornada de 35 hores, la Sra. Sánchez va dir que aquest equip de govern i d'esquerres, considerava que això representava una millora, un avenç social, mentre que pel PPC això representava una regressió, fent una lectura des d'una perspectiva només economicista, sense perjudici de assenyalar a més que, per exemple, l'Ajuntament de Madrid tenia aprovada una jornada de 35 hores des de l'any 2006, a l'igual que la Comunitat Autònoma de Madrid, raó per la qual potser convindria que es revisessin aquest criteris.

En darrer terme, el Sr. Alcalde va dir al Sr. Llobet que de ben segur que recordava que les impugnacions dels convenis col·lectius en la seva època, quan estava a la Delegació del Govern, era un pràctica habitual dels ajuntaments.

5 - INFORMACIÓ PERIÒDICA AL PLE (Primer semestre 2010)

Restar assabentat el Ple de la informació sobre l'estat d'execució dels pressupostos de despeses i d'ingressos, així com dels moviments i situació de la tresoreria de l'Ajuntament i dels seus OOAA, pel primer semestre de 2010, confeccionada per la Intervenció General Municipal, que consta annexa a l'expedient i que es dona per reproduïda.

Aquesta informació es dona en compliment de l'article 18 de les Bases d'Execució del Pressupost per l'exercici 2010.

Es va incorporar a la sessió el regidor sr. Sergio Engli

Després de l'explicació de la Sra. Raquel Sánchez, va intervenir puntualment la Sra. Marta Jiménez, en nom d'ERC, només per manifestar que, tot i que es tractava d'una

simple dació de comptes, i per tant, no calia posicionar-se, sí que calia precisar que aquest estat de comptes del primer semestre, marcava una evolució més o menys normal del pressupost, excepte en alguns detalls, com per exemple, que el progrés dels ingressos, anava una mica per sota del previst, i que en tot cas ja es veuria a final de l'exercici com quedaria, però sí que hi havien algunes partides que cridaven una mica l'atenció, com per exemple una que havia superat el 200 % de la quantitat inicialment prevista, com era la d'alts càrrecs, o la de manteniment d'edificis públics, que estava ja a més d'un 90 % de la quantitat consignada, amb la qual cosa, o bé les mesures de contenció no estaven fent el seu efecte, o no s'havien pressupostat adequadament.

Va prendre la paraula la Sra. Raquel Sánchez, indicant que si es volia, es podia entrar en més detall en una reunió apart, per tal d'aclarir tots els dubtes que la Sra. Jiménez podés tenir sobre l'estat d'execució d'algunes partides en concret. D'altra banda i en relació a la referència que feia als ingressos, potser es devia al fet que quan es feia la revisió de l'estat d'execució del pressupost, era dels mesos que anaven del gener al juny, i en aquest sentit, calia tenir en compte que en aquests mesos encara no s'havia acabat de cobrar tots els impostos i tributs municipals, atès que el voluntari de pagament acabava el dia 7 de juliol, de tal manera que era per això que durant aquest primer semestre no hi hagués un reflex fidedigne dels ingressos. Per altra part, i respecte de partides que potser sí que tenien una execució més consolidació o més avançada, calia tenir també en compte que molts contractes tenien la seva execució el primer mes de l'any o el juny, mentre que d'altres podien tenir un grau d'execució del 100 % el mes de desembre; d'aquí que si la Sra. Jiménez volia entrar en més detall respecte d'algunes partides en concret, la Sra. Sánchez estava a la seva disposició per fer els aclariments que tingues per convenients.

6 - PROPOSTA DE RESOLUCIÓ PRESENTADA PER GRUP MUNICIPAL DEL PPC, RELATIVA A LA INCLUSIÓ D'UN NOU ARTICLE EN L'ORDENANÇA MUNICIPAL REGULADORA DELS USOS DE LES VIES I ESPAIS PÚBLICS, QUE PROHIBEIXI EXPRESSAMENT FER SERVIR VESTIMENTES O ACCESSORIS QUE COBREIXIN TOTALMENT LA CARA I QUE IMPEDEIXIN LA IDENTIFICACIÓ I LA COMUNICACIÓ VISUAL.

PRIMER.- Aprovar inicialment una modificació de l'Ordenança reguladora de l'ús de les vies i els espais públics, incorporant un nou article 2 bis en el seu Títol Preliminar, amb el següent:

1. Es prohibeix expressament fer servir vestimentes o accessoris que cobreixin totalment la cara i que impedeixin la identificació i la comunicació visual tant en la via pública com en els edificis i equipaments municipals (cívics, culturals, educatius, esportius i altres...) o espais de pública concurrència que no tinguin finalitats religioses.
2. Només s'establiran excepcions en relació a la celebració de les festes tradicionals de carnestoltes o altres similars, així com per raons de seguretat pel que fa a les forces i cossos policials.
- 3.- L'Ajuntament de Gavà durà a terme accions de sensibilització i de formació de tots els col·lectius socials de la ciutat encaminades a garantir el respecte a la dignitat de la dona des dels valors de la plena igualtat i la convivència.

SEGON.- Sotmetre el present acord a informació pública i audiència als interessats per a un termini de trenta dies perquè puguin presentar reclamacions i suggeriments, de conformitat amb allò que preveu l'article 178.1 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, amb el benentès que en cas de no presentar-se cap reclamació o suggeriment, l'acord inicial esdevindrà definitiu.

Aquesta proposta de resolució **no va resultar aprovada** atès que en la votació va obtenir cinc (5) vots a favor (3 PPC, 1 CiU i 1 C's), catorze (14) en contra (12 PSC i 2 ICV-EUiA) i dues (2) abstencions (ERC), **sense aconseguir, per tant, el vot favorable de la majoria simple** (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents a la sessió en el moment de la votació (21), tal com estableix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local.

El Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va començar la seva intervenció indicant que la pluralitat cultural i religiosa era un valor positiu en la mesura en què tots respectaven uns principis de convivència comuns per protegir la seguretat, l'ordre, la salut o els drets i llibertats fonamentals dels altres. Així mateix, va dir el Sr. Llobet, la democràcia exigia el reconeixement universal de la igualtat de drets i oportunitats per raó de gènere, la lluita contra tota mena de violència de gènere o de pràctiques que atemptessin contra la dignitat de la dona i fixessin alguna mena de discriminació. La pràctica de la utilització de robes que dificultaven la identificació i la comunicació plantejaven un problema de seguretat; en els casos de vel integral, un símbol de valors culturals que legitimava la dominació de les dones per part dels homes. Per aquestes raons, el Sr. Llobet va dir que el grup municipal del PPC proposava al ple de l'Ajuntament l'adopció de la proposta d'acord el text de la qual figurava en l'encapçalament d'aquest punt de l'ordre del dia. Així les coses, després de la lectura de la proposta d'acord, el Sr. Llobet va dir que era evident que aquest era un debat que estava sobre la taula, assenyalant que ja en el debat de comissió, el seu grup va indicar que encara que no es digués expressament, la proposta anava adreçada fonamentalment contra l'ús indiscriminat del burka i el niqab, vestimenta que consideraven que atemptava a la dignitat de la dona i que dificultava la identificació i la comunicació visual, afegint al mateix temps que ja en dita comissió havien exposat que estaven disposats a acceptar que la resta de grups municipals fessin les esmentes que tinguessin per convenients per tal de millorar el text, i això sense perjudici de que durat el termini d'informació pública tothom tenia dret a exposar els seus arguments sobre aquesta qüestió. Així les coses, atès que el PPC era conscient que es tractava d'un text jurídic complex, esperaven que la resta de grups es podessin sumar a aquesta iniciativa, evidentment amb un text millorat, i comptant a més amb l'opinió de la ciutadania sobre la utilització d'aquestes vestimentes.

Seguidament, el Sr. Alcalde va indicar al Sr. Llobet que abans de donar la paraula a la resta de portaveus, i sense entrar en el contingut material de la proposta d'acord, potser calia clarificar prèviament el que el PPC realment pretenia que es regulés per part de l'ajuntament, i això per tres aspectes. Així, i des d'una perspectiva tècnica, el Sr. Alcalde va manifestar que el text, per tal de figurar com una modificació o afegit a una ordenança, no estava del tot depurat, ja que com havia indicat, no estava clar del tot que era el que es volia regular exactament, atès que d'acord amb el text literal de la proposta, també es podria prohibir que la gent es tapés la cara amb una bufanda, fet absolutament habitual els dies de fred i vent. En segon lloc, i des d'una

perspectiva d'estricta oportunitat, el Sr. Alcalde va dir que el PPC podia haver fet un prec al govern perquè estudiés aquesta possibilitat, sense necessitat de pronunciament plenari. I encara hi havia un tercer element, va dir el Sr. Alcalde, sobre el qual demanava al PPC una mica de reflexió, i aquest no era altre que el fet de que el Síndic de Greuges de Catalunya s'havia pronunciat al respecte, indicat als Ajuntaments a través de la Federació de Municipis de Catalunya, que hi podria haver, bé una vulneració de drets fonamentals, bé una intromissió competencial dels ajuntaments a l'hora d'intentar regular aquestes temes. Per tant, i des d'una perspectiva estrictament formal, el Sr. Alcalde va dir que la posició del govern de la ciutat seria la de votar en contra de la proposta, sense entrar en la qüestió de fons objecte d'aquella, i ho seria per les raons abans exposades, és a dir, per raons estrictament tècniques, per la metodologia emprada, atès que un prec hagués servit exactament igual, i per la posició adoptada pel Síndic de Greuges, ja que semblava raonable que una institució com la de l'Ajuntament de Gavà estudiés la resolució que podés adoptar sobre aquesta qüestió la Sindicatura.

A continuació va fer ús de la paraula el Sr. Miguel Ángel Ibáñez, en nom de Ciutadans, el qual va començar la seva intervenció indicant que des del seu grup s'estava d'acord políticament amb la proposta de resolució presentada, consideracions tècniques apart. Pel que feia al contingut, va reiterar el Sr. Ibáñez, s'hi estava políticament d'acord, perquè el seu grup entenia que la seguretat i la no discriminació requerien de posicionaments clars, contundents i ben argumentats, i per això, des d'aquest punt de vista, ja feia temps que la seva formació venia indicant que aquesta era que qüestió que no hauria de ser de normativa municipal, sinó que hauria d'establir-se una normativa a nivell estatal, que fos homogènia per tothom i que no depengués del terme municipal on es trobés en cada moment una persona. A més, el Sr. Ibáñez va dir que aquesta argumentació vindria a reforçar una mica la posició el Síndic, i molt especialment, pel fet de que calia aclarir si això vulnerava o no drets fonamentals, però al mateix temps va afegir també que el fet de votar afirmativament a la proposta presentada, venia a ser una espècia de recolzament, atès que si el Síndic deia que si, que efectivament, els ajuntaments no tenien competències per regular aquestes qüestions, votar a favor de la proposta era també una manera d'animar al Síndic a dictar el més aviat possible una resolució que tingués un abast supramunicipal.

De la seva banda el Sr. Ramon Castellano, en nom de CiU, va dir que el debat ja estava al carrer, i havia que pronunciar-se sobre aquesta qüestió; era la seva responsabilitat, i per bé que quantitativament no fos un problema, estava fora de tota lògica: a partir de quan començaria a ser un problema. No comptava el número, sinó el que aquesta vestimenta representava, i era per aquest motiu que millor pronunciar-se ara, quan l'ús era menor, ja que de deixar-ho passar, el problema seria el de prohibir fins ara el tolerat. A més, va dir el Sr. Castellano, aquesta no era una qüestió de dretes ni d'esquerres, ja que si cap qüestió podia reclamar-se transversal, era per excel·lència aquesta, la del burka. I diguem burka directament, va dir el Sr. Castellano, ja que el que es ventilava era l'expressió dels valors de la llibertat i de la dignitat de la nostra societat, preconitzant que s'havia d'abandonar l'estereotip de la seguretat com a pretext de la prohibició del burka, malgrat haver-hi també raons per a prohibir-ne l'ús. En la nostra societat, l'ús del burka no s'entenia com una acte lliure, i no valia fins i tot la manifestació d'algunes dones a favor per contrarestar aquesta presumpció. La llibertat havia de ser emparada i protegida fins i tot front a

qui en renunciava, ja que la dignitat de la persona a la nostra societat i a la nostra civilització, era un bé col·lectiu que no podia conviure amb la discriminació per raó de sexe o religió. Així mateix, el Sr. Castellano va dir que per molts raons, ni ell mateix ni CiU, eren partidaris de permetre l'ús del burka, més enllà de que cadascú fes el que volés i es vestís com volés a casa seva, sempre que lògicament no afectés a tercers, i sempre que quedés clar que volia separar aquest debat de l'ús del vel, que tampoc acabaven de veure clar, especialment quan feia referència a dones menors d'edat. El burka era la manifestació clara d'un integrisme, respecte del qual considerava que la nostra societat no havia d'emparar. D'altra banda, si l'Ajuntament de Gavà havia de ser qui prohibís l'ús del burka, tot i comprovar que en el nostre entorn s'estava prohibint per llei, el Sr. Castellano va manifestar que pensava que a manca d'una regulació com la que s'estava fent a altres països, els ajuntaments podien prohibir l'ús per la via d'una ordenança; de fet, si es podia prohibir que la gent anés despullada pel carrer, per bé que a la ciutat de Barcelona no ho estava, fins el punt que fa un temps es va fomentar amb un fulletó publicitari municipal i algú s'havia exhibit pujat dalt d'una bicicleta, també es podia prohibir l'ús del burka a través d'una ordenança municipal. a aquests efectes, el Sr. Castellano va dir que fugir del debat era de covards, i no voler afrontar les responsabilitats assumides per cadascú de nosaltres i de les forces polítiques que representaven, esperant que les assumís un tercer. Era per això que des de CiU, sense por i amb tota responsabilitat, es deia sí a la llibertat, sí a la dignitat i per tant, no al burka; per aquesta raó, CiU donava suport a la proposta de resolució.

Per la seva part la Sra. Emma Blanco, en nom d'ICV-EUiA, va dir que tal i com havia comentat l'Alcalde, el posicionament del govern municipal ja s'havia expressat, però sí que com a grup municipal d'ICV-EUiA volia expressar i fer unes valoracions respecte de la proposta de resolució presentada pel grup municipal del PPC, i en aquest sentit, calia dir que, per una banda, l'exposició de motius de dita proposta deixava entreveure diversos conceptes, a la vegada que s'intentaven relligar arguments una mica perillosos, i per l'altra, es pretenia aprovar un text que encara que tenia que veure una mica sibilíament amb el que es deia en l'exposició de motius, no estava del tot perfilat. Així les coses, i com que en opinió de la Sra. Blanco, el debat començava a anar-se'n cap a altres indrets, va dir que si en aquí del que es parlava era de la igualtat de gènere, el grup municipal votaria a favor de la proposta, ja que l'Ajuntament havia signat en aquesta legislatura, exactament el març de 2008, la Carta Europea per la igualtat d'homes i dones a la ciutat, i en la nostra pràctica diària, com a govern i també com a grup municipal, intentaven lluitar de totes les maneres possibles contra tota discriminació i a favor de la igualtat entre les persones. Si es plantejava si s'estava a favor de la pluralitat cultural i sobre tot del respecte, també i estaven a favor. Però del que no estaven a favor era d'arguments que pretenien trencar la pau social i que intentaven crispas encara més situacions que no es donaven com a problema als nostres barris. Així les coses, la Sra. Blanco va dir que alguns dels arguments exposats podien ser perillosos, a la vegada que pensava que quan per un del portaveus que l'havien precedit es deia que el contrari seria defugir el debat, la Sra. Blanco va dir que no era cert, que el que calia fer era, si calia, obrir un debat, però fer-ho amb tota profunditat, analitzant totes i cadascuna de les qüestions implicades, i que finalment es legislés per qui tingués competència sobre aquesta matèria. D'altra banda, si es plantejava si s'estava a favor o en contra dels integristes religiosos, per suposat que s'estava en contra de tota classe d'integrisme, i sobre tot, contra tots aquells que anessin en contra del dret de decidir sobre el propi cos, i molt especialment, en contra de tots els integristes religiosos, per bé que com

deia, no estava favor d'intentar canviar el debat per vots, fent un poti-poti que quedés molt bé en els mitjans de comunicació populistes, però que no fos fruit d'un debat seriós i en profunditat. Per altra banda, i respecte del text que es proposava incorporar a l'ordenança municipal, la Sra. Blanco va dir que era un text una mica complicat, o al menys poc clar, atès que es podrien arribar a donar situacions una mica surrealistes, ja que si es prohibia expressament fer servir vestimentes o accessoris que cobrissin totalment la cara i que impedissin la identificació o la comunicació visual, es podria acabar aplicant las norma proposada a la persona que anés amb un casc per la moto, o contra un persona que anés amb un barret i una bufanda perquè fes fred. A més, va dir la Sra. Blanco, quan es parlava de la prohibició del vel semblava que aquesta peça de roba només es podés referir o aplicar a una determinada cultura, quan per exemple, la Infanta Elena, en la seva boda, portava la cara coberta amb un vel abans d'entrar a l'església, de la mateixa manera que calia recordar la vestimenta de determinades confraries religioses, i per tant, calia ser una mica més curosos i precisar una mica més a l'hora de redactar les normes. En tot cas, va dir la Sra. Blanco, calia advertir que de la seva exposició anterior no es podia desprendre que anés en contra de la igualtat, o que estès a favor del burka, sinó que més aviat el contrari, el que demanava era que si s'havia de tractar o debatre sobre aquesta vestimenta, respecte de la qual va dir que no hi estava a favor, que es fes obertament i sense embuts, perquè el contrari podria suposar caure en la demagògia, quan el cert era que tant el seu grup com ella mateixa sempre havien defensat polítiques actives en favor del respecte, de la convivència intercultural, de la pau als barris, i sobre tot, de l'adopció de mesures positives, en el sentit de que cada persona fos veritablement lliure i podés lluitar contra qualsevol mena de discriminació. Per això, va dir la Sra. Blanco, el seu grup era partidari de seguir reforçant aquestes polítiques de gènere, i sobre tot, seguir recolzant, amb el consens de tots els grups, i amb els recursos suficients, la convivència i la igualtat entre homes i dones.

Per altre part la Sra. Marta Jiménez, en nom d'ERC, va assenyalar que per tal de situar-se una mica, el seu grup entenia que del que s'estava parlant era de si es prohibia o no el burka o el niqab, ja que per bé que en algun punt de la proposta presentada pel grup del PPC es parlés de vestimentes que cobrissin totalment la cara, ja en la l'explicació donada en la comissió informativa, el portaveu d'aquell grup va reconèixer sense embuts que es referia concretament al burka i al niqab. Així les coses, la Sra. Jiménez va dir que, ja d'entrada, ERC mostrava el respecte més absolut respecte de qualsevol creença religiosa o tradicions culturals de tot tipus, i en aquest sentit, va dir que pensaven que la discussió de burka si burka no s'havia de deslligar de tot aquest context, sense perjudici d'afirmar que no podien estar d'acord amb integristes religiosos de cap mena, ni aquí ni en lloc, i per tant, en la seva opinió, sobre això no hi havia discussió possible perquè en major o en menor grau tots compartíem uns valors similars. A més, va dir la Sra. Jiménez, s'havia dit que el debat era al carrer, quan en realitat això no era cert, ja que el debat s'estava creant artificialment des de les instàncies polítiques i administratives on s'estava debatent aquesta discussió; afortunadament, va reiterar, el debat ara no estava al carrer, la qual cosa no significava que en un futur proper hi arribés a estar, però els fets eren els que eren, sense perjudici de que potser sí que calia començar a parlar-ne d'aquesta qüestió, però amb tranquil·litat, sense precipitació, amb serenor. Així les coses, la Sra. Jiménez va dir que en algun punt de la proposta es parlava de la necessitat de conscienciar i de treballar amb les comunitats o amb grups determinats de cara a propugnar determinats valors, i suposadament, va dir, de convèncer a les dones de

que no portessin el burka, recordant a aquest efectes que a Catalunya no feia gaire que s'havia aprovat una llei d'acollida per part del Parlament, que per cert, no havia comptat amb el suport del PPC, que ja anava en aquest sentit, en el sentit de treballar per la integració, amb la difusió dels valors laics i cívics dels quals s'havia dotat la nostra societat entre aquelles persones novvingudes, i per tant, aquestes eines ja les teníem i només calia aplicar-les, però també creure-se-les, i a partir d'aquí, ja es veuria en el seu cas si calia entrar a adoptar altres mesures per corregir determinades actituds. Tanmateix, ja que calia parlar del tema que avui se'ns plantejava, la Sra. Jiménez va reiterar que respectava les creences religioses i culturals, però molt més encara respectava els drets de les dones i la seva dignitat, i a aquests efectes, calia dir que el burka no tenia cap altre finalitat ni cap altre raó de ser que la de limitar l'exercici de determinats drets de les dones, sense que se li acudís, per molt que hi pensés, cap altre finalitat ni cap altre funció que podés complir el burka, i per això, des del seu grup, no es podia mirar favorablement ni aquesta peça ni cal altre que tingués aquesta funció. Així les coses, i des del punt de vista del seu grup, el millor que podia ocórrer amb el burka i el niqab era que arreu del món desaparegués de la via pública. Altre cos era com fer-ho, com portar-ho a la pràctica, i molt probablement, com ja s'havia comentat, potser no era des dels ajuntaments des d'on calia començar aquesta lluita, perquè si un ajuntament prohibia l'ús d'aquesta peça en determinats indrets públics i el del costat no ho feia, la situació esdevindria tragicòmica i absolutament inoperant. En definitiva, el que calia era una norma que respectant els drets fonamentals a la pròpia imatge i a no ser discriminat, s'hauria de fer per llei orgànica, ja que segons la Constitució, era aquest tipus de norma la que estava cridada a regular els drets fonamentals, i això de moment, ara per ara, només ho podia fer el Parlament espanyol. Per tant era allà on s'havia de debatre i decidir sobre aquesta qüestió, i si s'arribava a la conclusió que s'havia de prohibir l'ús del burka i el niqab, ja s'hi arribaria, sense complexos i sense manies, atès que la nostra era una societat que tenia uns determinats valors com els del respecte i la igualtat, per exemple, a més d'uns valors laics, cívics, que no es podien posar en dubte ni es podia prohibir el seu ple exercici per tots els ciutadans, i per tant, si la solució que finalment s'acordava era la de la prohibició de l'ús d'una determinada peça de roba, s'hi havia d'arribar sense cap mania, de la mateixa manera que quan es considerava necessari, es limitava la velocitat a 80 km/h en segons quines zones metropolitanes, o es prohibia el dret a fumar en espais públics, ja que eren exactament els mateixos supòsits. D'altra banda, va recordar la Sra. Jiménez, s'havia fet servir també l'argument de la seguretat per tal de justificar la prohibició el burka i el niqab, però com deia la representant d'ICV-EUiA, era perillós relacionar seguretat, delinqüència o directament terrorisme, com s'havia fet algunes vegades, amb determinades peces de roba i per tant, amb determinades cultures, ja que això podia donar ales a actituds xenòfobes i podia crear conflictes allà on ara no n'hi havien, per bé que per desgràcia estàvem en un país que coneixia i patia, com ahir mateix, sense anar més lluny, a Barcelona s'havien produït fets delictius, havíem patit fins i tot atacs terroristes, però mai, que se sàpiga, havien sortit de sota un burka, raó per la qual no es podia relacionar un tema amb l'altre. A més, en algun moment també s'havia comentat que el fet de prohibir el burka era anar en contra de determinades tradicions culturals, o limitar la llibertat de les dones que volien portar el burka lliurement, per bé que la Sra. Jiménez va dir que li costava molt d'acceptar que una dona volés portar el burka lliurement, encara que això podés passar en algun supòsit aïllat; en tot cas però, el dret d'aquesta dona a vestir-se com volgués, no complia cap dels requisits d'acord amb els quals les llibertats havien de ser respectades, és a dir, que no perjudicés a qui les exercia, i sobre tot, que no perjudicés a ningú més, de tal manera que una dona que decidís portar el burka per ella mateixa, per decisió pròpia, s'estaria

perjudicant greument ella mateixa, encara que fins aquí es podés entendre, però si s'admetia l'ús del burka, s'estava legitimant el fet de portar aquesta peça de roba, amb la qual cosa, quedàvem desarmats i deslegitimats per anar a fer pedagogia o per dir-li a algú que el burka era dolent i era preferible no fer-lo servir, quan per altra banda consentíem que algú el portés, ni que fos lliurement. Per tant, estava clar que ERC estava en contra de l'ús del burka, que el seu grup considerava que el millor que podia passar amb el burka era que no en veiéssim mai cap més, ni aquí ni en lloc el mon, que restava encara molta feina a fer per treballar en la difusió dels valors de la igualtat, del respecte a la dignitat de les dones, als valors laics que la nostra societat ja feia molts anys que afortunadament s'havia dotat i que defensava; però a la vegada, que el seu grup pensava que en el moment en que es decidia posar límits a determinats comportaments i a determinades actituds, s'havia de fer de manera raonada, pausada, dialogada, consensuada, i sobre tot, en la instància que tocava, de tal manera que la norma es podés aplicar de manera coherent a tot el territori per igual, i per tant, no era l'ajuntament ni una ordenança municipal el lloc idoni per a la seva regulació. Així les coses, la Sra. Jiménez va dir que el vot d'ERC seria l'abstenció, simplement perquè consideraven que ara no era ni el moment ni la instància adequada per pronunciar-se sobre el fons de la proposta, encoratjant però a les Administracions competents a que debatessin en profunditat sobre aquesta qüestió.

De la seva banda la Sra. Raquel Sánchez, en nom del grup municipal del PSC, va començar la seva intervenció indicant que el seu grup votaria en contra de la proposta presentada, tota vegada que com havia indicat prèviament el Sr. Alcalde, el Síndic de Greuges de Catalunya havia iniciat unes actuacions d'ofici per determinar si els ajuntaments eren o no competents per regular aquestes matèries, i en tot cas, per determinar si s'afectaven o no drets fonamentals; per això, des d'aquesta perspectiva de prudència, a més d'altres qüestions també apuntades de manca de rigor tècnic que comportaven que la proposta no fos del tot acurada, el grup municipal socialista havia decidit de votar negativament la proposta presentada pel PPC. A més, adreçant-se al Sr. Castellano, la Sra. Sánchez va dir que no es tractava d'una qüestió de més o menys valentia, o de si els ajuntaments havien de ser els primers en regular aquesta qüestió, sinó que ben al contrari, del que es tractava era de saber i esbrinar si estàvem parlant de drets fonamentals, i pel cas de que fos així, en atenció a l'especial tutela i protecció que la Constitució atorgava a aquests drets, calia una expressa regulació per llei orgànica, i no a través d'una simple ordenança municipal. Dit això, la Sra. Sánchez va manifestar que si s'entrava una mica més a fons en la proposta prestada, s'havia de dir ja d'entrada que els socialistes estaven en contra del burka i dels vels integrals, atès que si bé era cert que la Constitució i la Llei de Llibertat religiosa garantien la llibertat de les persones les seves pràctiques religioses com a manifestació d'un dret fonamental, també era cert que per sobre de les religions i dels costums i tradicions culturals estaven els drets de les persones. En aquest sentit, la Sra. Sánchez va dir que el seu grup entenia que el burka, el niqab o el vel integral anul·laven la persona, a la vegada que eren signes clars de discriminació cap a la dona, i per tant, estaven completament d'acord amb l'explicació que havia donat la Sra. Jiménez, atès que tampoc li veien cal altre funció, però també perquè el grup del PSC pensava que aquestes vestimentes anaven en contra de la llibertat i la dignitat de les persones, i també perquè des del punt de vista de la seguretat no permetien la identificació de les persones ni la comunicació visual, per bé que calia identificar la seguretat amb la identificació, però no vincular-lo amb determinats grups religiosos o amb el terrorisme, com més d'una vegada s'havia fet. Per alta banda, i al marge

d'aquestes argumentacions, la Sra. Jiménez va dir que considerava que a Gavà no hi havia cap tipus de problemàtica en la utilització d'aquestes vestimentes, ja que no hi havia una pràctica generalitzada, sense que això significués d'altra banda una negativa a parlar i debatre sobre aquesta qüestió, afegint però que això s'havia de fer amb responsabilitat, amb consens i de manera coherent i rigorosa, de la qual cosa es despenia que en aquests moments no hi havien motius per a la prohibició d'aquestes vestimentes, a la vegada que també s'havia de dir que aquesta iniciativa del grup municipal del PPC reflectia una certa incoherència, atès quasi bé sempre el PPC havia votat en contra o havia recorregut la major part de les lleis que propugnaven o preconitzaven la igualtat de les dones. Així les coses, la Sra. Sánchez va dir que el que si es podia fer des de les institucions municipals era continuar treballant i posant en marxa polítiques actives d'integració, de prevenció i de formació, per aconseguir un marc de convivència i de cohesió basat en els principis democràtics, en els drets i en els deures, que calia respectar i assumir, independentment de les cultures, de l'origen i de les religions.

En darrer terme, va prendre novament la paraula el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, el qual va manifestar que seria molt breu, per tal de no allargar excessivament el debat, atès que ja tothom ja havia fet la seva exposició, i per això, va dir que potser centraria la seva intervenció en l'exposició inicial del Sr. Alcalde, en especial respecte de les tres qüestions que afectaven la proposta presentada pel PPC. En primer lloc, el Sr. Llobet va dir que la proposta s'havia presentat el 14 de juliol, i per tant, els diversos grups municipals havien disposat de temps més que suficient per debatre internament la qüestió i aportar les millores que haguessin tingut per convenient, i això més encara en el cas de l'equip de govern, per tal de que avui s'hagués aprovat un text jurídicament més depurat, i així ho havia dit ja des d'un bon començament, atès que el seu grup estava disposat a acceptar totes aquelles esmenes que haguessin ajudat a fer un text millor i més ric ideològicament, i més quan els grups s'havien decantat majoritàriament en el sentit de que estaven en contra del burka. En segon lloc, i respecte el fet de que també es podia haver presentat un prec, el Sr. Llobet va dir que volien presentar un text que podés ser objecte de votació, atès que els prec no eren d'obligat compliment, i a més, els prec i les mocions podien ser ateses o no per l'equip de govern, recordant que en altres institucions, no en el cas de l'Ajuntament de Gavà, s'aprovaven mocions però no es tiraven endavant. D'altra banda, i en tercer lloc, respecte del possible informe que faria la Sindicatura de Greuges, el Sr. Llobet va dir que el Síndic havia de fer la seva feina, i l'Ajuntament de Gavà havia de fer la seva, recordant que en moltes ocasions aquest ajuntament havia aprovat declaracions que no eren de la competència municipal, respecte de les quals ja era coneguda la posició del seu grup, i quan semblava que hi havia alguna cosa que sí que ho era, es deia que no, que ho faci el Síndic o que ho faci el Govern de l'Estat. en tot cas, es tractava d'un debat que estava sobre la taula, que políticament cada grup podia utilitzar els arguments que tenia per convenients, però això no treia que a la nostra societat, al carrer, hi havia un debat sobre burka si burka no, que es veia amb els fets i no amb les paraules, és a dir, votant, i evidentment, com que els ajuntaments tenien competència per regular dita qüestió, el PPC votaria que sí per abolir el burka i el niqab a la nostra ciutat, recordant a la vegada que a moltes poblacions governades pels socialistes havien votat també a favor de la prohibició, mentre que aquí votarien en contra, i això sense perjudici de que el Síndic de Greuges de Catalunya, en ús de les seves funcions, fes un informe sobre la utilització del burka i el niqab.

Va respondre el Sr. Alcalde, indicant que l'Ajuntament era servidor de la ciutat de Gavà, i en aquest sentit, s'havien de cenyir a la realitat quotidiana, de tal manera que el que altres ciutats haguessin fet o decidit sobre aquest qüestió, el preocupava ben poc, ja que la seva preocupació era la responsabilitat de governar aquesta ciutat, de la mateixa manera que va dir, fent esment de l'estima que l'Alcaldia tenia al Sr. Llobet, també el preocupava el fet de que potser hauria de començar a modificar la percepció que sempre havia tingut respecte del fet de que el PPC de Gavà era una mica diferent de la resta, i que no s'apuntava a les corrents del populisme i que sempre vetllava pels interessos de Gavà, quan el Sr. Llobet havia de reconèixer que el burka o el niqab avui no era un problema a la nostra ciutat. Per això, quan l'Alcaldia havia fet referència a la metodologia, estava fent referència a que el prec era la fórmula més idònia per entrar a debatre aquesta qüestió, atès que com bé prou sabia el Sr. Llobet, l'Alcaldia estava sempre oberta a atendre les peticions que des dels diversos grups municipals se li feien per estudiar una matèria en concret, mentre que en aquest cas s'havien trobat ja una concreta proposta de resolució sobre la taula, i això sense perjudici de ressenyar d'altra banda algunes mancances tècniques en el redactat de la proposta, tant pel que feia a la manca d'identificació de les concretes vestimentes que es volien prohibir, com pel fet de que en el text es contenien declaracions excessivament programàtiques ("accions de sensibilització i de formació de tots els col·lectius social de la ciutat"), impròpies d'incloure en una ordenança, atès que no passaven d'una mera declaració d'intencions, recordant en aquest sentit a John Stuart Mill i la busca de la llibertat i la felicitat. Així les coses, el Sr. Alcalde va dir que el que es pretenia era regular unes conductes molt concretes que un agent de l'autoritat de Gavà havia d'analitzar per si podien ser constitutives o no d'una sanció, i en aquest àmbit, el que calia era dotar als agents de l'autoritat de la màxima seguretat, per la via de la redacció de textos molt més precisos. En definitiva, la proposta presentada responia més al debat del partit del PPC que no pas a un debat de la pròpia ciutat de Gavà, i aquesta era la seva responsabilitat, i per això, des d'aquesta perspectiva, i apel·lant a una posició responsable, com sempre l'havien mantingut, demanava al PPC que no portessin un problema inexistent a Gavà, atès que prou problemes teníem com per afegir-n'hi de nous, sense perjudici de que el PPC, evidentment, podia fer el que tingués per més convenient.

PART DEDICADA AL CONTROL I FISCALITZACIÓ
DELS ÒRGANS DE GOVERN

PRECS I PREGUNTES

En el torn de Precs i Preguntes, el sr. Alcalde, en primer lloc i com que no hi havia cap pregunta formulada durant la passada sessió ordinària que encara restés per contestar, va procedir directament a donar la paraula als regidors dels diferents grups municipal que, prèviament i per escrit presentat amb més de vint i quatre hores d'antelació, havien formulat prec o preguntes dirigides al govern municipal. Tot seguit es reflecteix a l'acta el contingut dels mateixos i de les corresponents respostes o intervencions dels membres de l'equip de govern.

El primer Grup Municipal a qui el sr. Alcalde va donar la paraula per començar a formular els precos o preguntes prèviament anunciats per escrit, va ser el Grup Popular.

Efectivament, el portaveu d'aquest grup, sr. Llobet, va exposar que, a la Travessera de Sant Nicasi, concretament la vorera dels números imparells, la zona estava delimitada amb una línia groga que prohibiria l'estacionament de vehicles, però en canvi els cotxes aparquen de forma habitual. El que pot semblar un fet anecdòtic i sense major repercussió – digué el portaveu del PP - va més enllà perquè en aquesta zona hi viu una persona de mobilitat reduïda que, cada vegada que vol entrar o sortir del seu domicili, té problemes per la manca d'espai: la vorera és petita, i els cotxes aparcats impossibiliten el seu accés. Per tal de millorar la mobilitat i la qualitat de vida d'aquest veí i d'altres que puguin trobar-se en la mateixa situació, el Partit Popular – digué el sr. Llobet - formula el següent prec: Que l'equip de govern prengui les mesures necessàries per marcar amb exactitud la prohibició d'estacionament a la Travessera de Sant Nicasi i així millorar els accessos de persones de mobilitat reduïda que visquin a la zona.

Per part de l'equip de govern va contestar el Tinent d'Alcalde sr. José Obispo dient que tot i que la zona en qüestió està perfectament senyalitzada i que la Policia Local intervé sempre que es contravenen les ordenances, estudiarien amb més profunditat la situació amb la finalitat de cercar possibles solucions que resultin més efectives.

En un segon prec el sr. Engli, com antecedents del mateix, va exposar que als voltants dels carrers de Mestral, Josep Torres Clavé i Ciutat del Repòs, a Gavà Mar, hi havia situacions que es repeteixen cada any, sobretot – va dir - durant els estius, provocant una gran malestar entre els veïns i veïnes: Per una banda, els caps de setmana, els boscos dels voltants dels habitatges es converteixen en zones de pic-nic on desenes de grups passen el dia. A part de tractar-se de zones no habilitades a aquest efectes, el més greu és la brossa i deixalles que queda a terra. A part dels efectes propi de la brutícia, que són innegables, la brossa en aquestes zones fa incrementar els riscos d'incendi durant l'estiu. D'altra banda, totes aquestes persones deixen estacionats els seus vehicles a zones on senyals de trànsit explícitament indiquen que la circulació està prohibida "excepte veïns". Malgrat això, són molts els cotxes que estacionen a llocs indeguts, obstruint, a més, els accessos dels propis veïns a les seves cases (s'adjunten fotografies). Per tal de millorar la convivència dels veïns i veïnes d'aquests carrers, i per evitar que el problema es repeteixi en un futur pròxim, el Partit Popular – va dir finalment el sr. Engli - formula el següent prec: Que l'equip de govern prengui les mesures necessàries per regular els pic-nics als boscos dels voltants dels carrers de Mestral, Josep Torres Clavé i Ciutat del Repòs, a Gavà Mar. Controli de forma efectiva l'estacionament dels vehicles. I es dugui a terme un seguiment real de l'estat dels boscos i els carrers de la zona per garantir la neteja.

Va contestar-la també el sr. Obispo dient que, a banda de que els serveis municipals compleixen amb les seves obligacions pel que fa al manteniment i neteja de tots els espais públics municipals, incloses zones de platja i pinedes, no tenien pas constància dels fets que descrivia ni de que es produïssin molèsties al veïnat. De totes maneres – va dir el tinent d'alcalde - estudiarem la situació que vostè descriu.

En un altra pregunta també del PP, el sr. Sáez, digué: "Conocido el proyecto de construcción de las nuevas instalaciones del Instituto Bruguers en las inmediaciones del existente, y dado que ha empezado el nuevo curso escolar y las obras no se han iniciado, los padres de los alumnos y alumnas han trasladado a este grupo municipal sus quejas. Por ello, el Partido Popular formula la siguiente pregunta: - ¿Cuándo tiene previsto el equipo de gobierno iniciar las obras de

construcción de las nuevas instalaciones? - ¿Por qué razón no se han iniciado las obras durante las vacaciones escolares?

Va contestar la pregunta del PP el sr. Xavier Esteban dient que el manteniment i millora dels instituts eren competència del Departament d'Educació de la Generalitat. Per tant – va dir - no depèn de l'Equip de Govern prendre la decisió d'iniciar les obres de construcció del nou institut. La informació que hores d'ara té aquest Equip de Govern, és que el Departament d'Educació de la Generalitat té aprovat el projecte executiu i està pendent d'executar per l'administració autonòmica amb prioritat per raons de seguretat. Per altre banda, va dir també el tinent d'alcalde, la magnitud del projecte fa impossible la seva realització en el període de vacances escolars. Segons projecció, l'execució de les obres afectarà a un període superior a un curs escolar.

En una nova intervenció, el portaveu del grup Popular sr. Llobet, atesa – digué – l'execució de les obres de remodelació de l'estació de RENFE, va formular la següent pregunta: Quina és, a dia d'avui, la previsió de finalització de les obres de l'estació?

Va contestar, també en aquesta ocasió i per l'equip de govern, el sr. Obispo dient que, hores d'ara, la previsió de finalització de les obres continuava sent la inicialment prevista per ADIF: aproximadament juny 2011.

Acabat el torn corresponent al PPC, es va iniciar el torn d' ERC

En una primera intervenció la portaveu d'aquest grup, sra. Marta Jiménez, va recordar - com a antecedents- que el Reglament Orgànic Municipal, a l'article 66.3, estableix que els regidors d'aquest Ajuntament poden formular preguntes perquè siguin contestades per escrit. En aquest cas, segons el Reglament, les preguntes han de ser ateses en el termini màxim d'un mes. Així mateix ho estableix l'article 105.4 de la Llei Municipal de Catalunya. Tot i aquesta obligació, va dir la regidora i portaveu del grup, ens trobem amb el fet que el Grup d'Esquerra Republicana té plantejades des de ja fa molt més d'un mes diverses preguntes per escrit al govern municipal que esperen resposta. Concretament:

En data 04/02/2009 (R.E.: 1333), *explicàvem* que, a la relació factures número 52/1, ordinàries, aprovades per la Junta de Govern Local de 21 d'octubre de 2008 hi figura la factura número 2008002512 amb data 4/9/2008 emesa per Vázquez Guillen, Argimiro amb concepte 'Despeses recurs empara nº 5049/2007 ref. 58129' per un import de 36.00 Euros, i *preguntàvem* quin es el motiu del recurs d'empara, quina decisió es recorria, si existeix ja, o encara no, sentència en aquest recurs i, en cas afirmatiu, en quin sentit, i qui era l'altra part en el plet.

En data 27/07/2009 (R.E.: 9420) *explicàvem* que, al camí ral de València, B-210, entre l'Avinguda del Mar i el terme municipal de Viladecans, hi ha establertes diverses activitats industrials, comercials o de serveis, com ara: transports Campmany (una nau de garatge), Fustes Gabarró (empresa de transformació i venda de fustes), Monforte y Pavía (garatge de camions i serveis auxiliars), etc. Donat que tenim entès que la banda mar de la carretera B-210 és terreny no urbanitzable, inclòs dins del Parc Agrari del Baix Llobregat, *preguntàvem* si són compatibles les activitats esmentades amb les determinacions del Parc Agrari, quin tipus de llicència municipal tenen aquestes activitats, si alguna d'elles té una llicència a precari i, en cas afirmatiu, quina.

En data 18/01/2010 (R.E.: 516) *indicàvem* que en la nostra ciutat hi ha instal·lades diferents centrals elèctriques transformadores, i *sol·licitàvem* que, d'acord amb el previst als articles 164.2.c, 164.3 i 164.5 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya aprovat

pel decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, se'ns lliurés un llistat detallat amb la ubicació de cadascuna de les estacions elèctriques transformadores que hi ha a la ciutat.

En data 22/03/2010 (R.E.: 3419) explicàvem que recentment s'havia constituït l'Associació d'Acomiadats de Roca Sanitaris, i *preguntàvem* quin suport se li ha prestat, se li prestava o se li pensava prestar des de l'Ajuntament, si estava previst de donar-li suport econòmic, si estava previst prioritzar els associats per a algun tipus de programes d'ocupació, i si estava previst consensuar amb l'associació algun programa de formació específic per als ex treballadors de Roca que vulguin reorientar la seva trajectòria professional.

En data 15/04/2010 (R.E.: 4346) *explicàvem* que havia estat oberta la convocatòria d'ajuts per al foment de la recerca mediambiental per al reciclatge de residus de la construcció i de la demolició, feta mitjançant RESOLUCIÓ MAH/3803/2009, de 15 de desembre, i *preguntàvem* si l'Ajuntament tenia previst de demanar o havia demanat algun ajut, i en cas afirmatiu, per a quin projecte.

En data 07/05/2010 (R.E.: 5316) *explicàvem* que la darrera setmana del mes d'abril es va incendiar un contenidor de brossa a l'Avinguda Eramprunyà, a l'alçada del número 4, i *preguntàvem* si es té coneixement de quina va ser la causa de l'incendi i, si la causa va ser un acte vandàlic, es va produir alguna detenció.

En data 03/06/2010 (R.E.: 6456) *explicàvem* que, en data 22 de març de 2010 (R.E.: 3428) vam adreçar una pregunta escrita al govern local interessant-nos per la problemàtica del sector de pineda al nord de l'autovia de Castelldefels, C-31, i entre l'Avinguda del Mar i el terme municipal de Castelldefels. Concretament, ens interessàvem per saber si fora d'aplicació a aquest sector la mateixa doctrina seguida en el cas de l'arranjament del barri de la Barceloneta de Gavà aprovat l'any 2004 per l'Ajuntament de Gavà. Mitjançant resposta de 13 de maig de 2010 (R.S.: 4888), el govern local indicava que els dos casos no eren comparables, i argumentava que al barri de la Barceloneta, tot i estar fora d'ordenació, s'hi va actuar perquè "al provenir de sòl urbà, ja tenia serveis urbanístics", i "l'Ajuntament es va limitar a arranjar aquests serveis urbanístics ja existents, que en cap cas implicaven modificació de la seva situació urbanística". En canvi, pel sector de pineda nord al què ens estem referint, s'indicava que actualment és un sector de sòl urbanitzable no delimitat, que l'Ajuntament no té previst desenvolupar mitjançant un Pla Parcial (ni pot, d'acord amb el Programa d'Actuació Urbanística Municipal), per la qual cosa no s'hi pot executar cap projecte d'urbanització, ni cap obra d'urbanització anticipada de serveis urbanístics bàsics que puguin donar lloc a canvis en la seva situació urbanística. Això no obstant, convé precisar que el sector Pineda nord costat Castelldefels no és un sector que s'hagi desenvolupat urbanísticament de forma il·legal, en un sòl qualificat com a no delimitat. Aquest no és el cas, ja que en realitat els habitatges construïts en aquesta zona ho feren totalment d'acord amb el planejament vigent en el moment en què foren concebuts, i obtingueren les preceptives llicències municipals d'edificació. Cal recordar que, abans que entrés en vigor el Pla General Metropolità i classifiqués el sòl d'aquest sector com a zona 21 (sòl urbanitzable no programat) –el precedent urbanístic dels actuals sòls urbanitzables no delimitats–, el sector ja comptava amb un Pla Parcial d'urbanització aprovat segons la legalitat aleshores vigent. Concretament, tots els edificis existents en aquesta zona formaven part del Sector 2 de la zona de Ciutat Jardí Extensiva delimitada pel Pla Parcial de la Pineda, aprovat per la Comisión de Urbanismo y Servicios comunes de Barcelona y otros Municipios el 30 d'octubre de 1962. Les ordenances reguladores d'aquest Pla Parcial foren aprovades pel Consell Ple de la Comisión de Urbanismo y Servicios comunes de Barcelona y otros Municipios el 23 de febrer de 1967. En aquell moment, abans de l'entrada en vigor del Pla General Metropolità de 1976, es van implantar al sector diversos serveis urbanístics bàsics, com ara l'abastiment d'aigua i d'electricitat, l'obertura de carrers, alguns asfaltats i amb voreres, recollida de residus domiciliaris, i fins i tot existeix una xarxa d'aigües residuals que connecten amb el tram d'impulsió a la depuradora ubicada al camí de la Pineda (Acta de Ple Municipal d'octubre de 2009). Així doncs, la situació actual dels habitatges d'aquest sector és molt semblant a la del barri de la Barceloneta, ja que ambdós provenen de sòl urbà i tenen actualment

serveis urbanístics. Posteriorment al nou planejament de 1976, el mateix Ajuntament de Gavà ha promogut algun arranjamet del sector consistent en l'obertura i asfaltat del carrer de les Ones, entre els carrers del Pinar i Marinada, del sense que això suposés cap contradicció amb la legalitat vigent. *Preguntàvem*, a la vista de l'exposat, i del fet que es tracta d'un sector que, en el moment en què s'hi van edificar els actuals habitatges, era sòl urbà amb Pla Parcial aprovat, i a més té serveis urbanístics, si seria factible procedir a arranjar els serveis urbanístics existents, sense que això impliqui modificació de la seva situació urbanística, tal com es va fer a la Barceloneta. En cas negatiu, per què no, i en cas afirmatiu, quan es podrien portar a terme els arranjamets.

Finalment, en data 03/06/2010 (R.E.: 6457) *explicàvem* que, segons comunicava el govern municipal en escrit de data 13 de maig de 2010 (R.S.: 4896), en resposta a una pregunta d'Esquerra, enguany l'Ajuntament de Gavà, amb una subvenció de la Diputació de Barcelona, va aplicar al camí del Pinar "un innovador sistema de pavimentació". Tot i això, les pluges d'aquesta primavera han malmès completament aquest innovador sistema de pavimentació, de forma que a data d'avui és pràcticament inexistent, i el camí del Pinar es troba en un estat pràcticament idèntic al que es trobava abans de l'aplicació de l'innovador paviment, és a dir, ple de sots. En canvi, gairebé al mateix temps que aquest innovador paviment s'aplicava al camí del Pinar, amb tan galdosos resultats, el Parc Agrari procedia a pavimentar diversos camins agrícoles dels inclosos en el seu àmbit. Aquest paviment, efectuat de forma tradicional amb grava i asfalt, ha resistit perfectament les inclemències atmosfèriques, i presenta un aspecte immillorable. Aquest arranjamet va ser acordat per l'Ajuntament de Gavà amb el Parc Agrari el 25 de març d'enguany, i a partir del 13 d'abril es van asfaltar el camí de l'Arbret de Baix, entre la riera dels Canyars i el camí de la Pava, que té una llargada de 880 metres i una amplada de 4 metres, i el camí del Regàs, també a Gavà, en un tram de 300 metres. Cal indicar que l'Ajuntament de Gavà, dins d'aquest pla de treball, té previst d'asfaltar el camí del Soberano de Dalt i arranjar els flonjalls dels camins de l'Arbre i de les Malloles, amb una inversió total prevista de 79.518 €. Es dona la circumstància que el camí del Pinar té la mateixa categoria de camí agrícola que el camí del Regàs o el camí de l'Arbret de Baix, i convé assenyalar que el camí del Pinar discorre per una zona qualificada d'urbanitzable (no delimitada), mentre que el camí de l'Arbret o el del Regàs discorren per terrenys qualificats de no urbanitzables (parc agrari). *Preguntàvem* quant va costar la col·locació de l'innovador paviment al camí del Pinar, si a la vista del succeït amb l'innovador paviment, l'Ajuntament tenia previst de reclamar alguna compensació a l'empresa que el va comercialitzar i, atès que el camí del Pinar tornava a estar en un estat lamentable (ple de sots), si estava previst efectuar alguna actuació semblant a la que s'està portant a terme als camins del Parc Agrari.

Totes aquestes preguntes – digué finalment la sra. Jiménez - es van formular fa molt més d'un mes, per la qual cosa, el Grup Municipal d'Esquerra a l'Ajuntament de Gavà formula el següent prec: 1.- Que es respongui a les esmentades preguntes en el transcurs de la propera sessió del Ple Municipal. 2.- Que el govern local, d'ara en endavant, respongui en el termini de temps indicat per la legislació a les preguntes escrites formulades pels regidors d'aquest plenari.

La sra. Anna Becerra, en nom de l'Equip de Govern, va respondre que prenen nota del contingut del prec i que seria contestat en una propera sessió plenària.

Dit això va ser el regidor d'ERC sr. Pérez Lorite qui, com antecedents de la pregunta que formularia, va passar a exposar el següent: El Ple Municipal del 26 de juliol de 2007 va aprovar definitivament l'ordenança municipal sobre l'ús de la platja de Gavà. Durant la discussió d'aquesta normativa, el nostre Grup Municipal va presentar-hi unes al·legacions (R.E.: 7126, de 24 de maig de 2007) demanant l'acotació dels supòsits pels quals es prohibien determinades activitats a la platja per raó de la molèstia que podien causar a la resta d'usuaris (article 18.1), ja

que al nostre entendre una aplicació estricta del redactat podria comportar la prohibició de la pràctica del nudisme. Les al·legacions van ser desestimades en base a un informe jurídic-tècnic que, precisament, ja acotava el sentit de les activitats que podrien ser prohibides a la platja de Gavà. Segons aclaria aquest informe elaborat pels serveis jurídics municipals, les "activitats molestes" susceptibles de ser prohibides a la platja només fan referència a jocs, esports o activitats físiques, per la qual cosa el nudisme no pot entrar mai dins d'aquesta prohibició. Una prohibició que, d'altra banda, entraria en contradicció amb la resolució del Parlament de Catalunya aprovada el 13 de febrer de 1997, que reconeix que tots els ciutadans i ciutadanes tenen els mateixos drets i llibertats, però cada persona pot exercir-los mentre no col·lisionin amb els drets i llibertats dels altres, la qual cosa en subordina l'exercici a la tolerància i al respecte mutu, i constata la necessitat que les administracions que hi siguin competents adoptin les iniciatives i les mesures necessàries per suprimir els obstacles reglamentaris que impedeixin la pràctica del nudisme. De fet, des de l'any 2007 ençà, la platja de Gavà ha estat objecte de la celebració anual del "Dia sense banyadors", organitzat els juliols pel Club Català de Naturisme, sense que s'hagi trobat mai cap entrebanc per part de l'administració. És per això sorprenent que, segons ens consta per la queixa d'un ciutadà, el passat mes d'agost, un gavanenc que estava practicant el nudisme a la platja de Gavà, fos interpel·lat per un policia municipal, que el va obligar a vestir-se. Entenem que aquesta actuació de la policia municipal és una agressió injustificable als drets i llibertats individuals dels ciutadans. Un cop finalitzada l'exposició dels antecedents, el regidor d'ERC va preguntar: - Té constància el govern local del fet relatat als antecedents, que va succeir aquest passat mes d'agost? - En base a quina ordenança o reglament dels actualment vigents a Gavà va actuar el policia municipal? - Aprova el govern municipal l'actuació d'aquest funcionari públic en aquest cas? - Quines actuacions es pensen emprendre, o quines instruccions està previst donar als funcionaris municipals que en depenen per tal de suprimir els obstacles que impedeixen la pràctica del nudisme a les platges de la ciutat?

El govern municipal – va respondre el tinent d'alcalde sr. Obispo - no té constància dels fets que exposen en els antecedents de seva pregunta. La Policia Local – va afegir - coneix perfectament les Ordenances vigents i, en cas de conflicte d'interessos, la instrucció es fonamenta en educar en la tolerància, mirant de cercar solucions que puguin fer compatibles els interessos d'ambdues parts de manera cívica.

La tercera intervenció corresponent a ERC va anar a càrrec també de la portaveu, sra. Marta Jiménez, qui sobre el nou parc de bombers de Gavà va recordar que ja havia entrat en servei i digué que d'acord amb el projecte d'urbanització de la parcel·la, de l'any 2008, no es preveia la connexió d'aquest edifici a la xarxa de clavegueram. Per a les aigües residuals de l'edifici de bombers, es proposava que les aigües residuals de l'equipament s'aboquessin a un pou negre. Pel que fa a les aigües grises procedents de la neteja en superfície dels camions de bombers, es proposava que es preaboquessin a un dipòsit especial abans d'abocar-les a la llera del torrent del Calamot. El Reglament metropolità d'abocament d'aigües residuals indica, a l'article 3, que «la utilització de la xarxa metropolitana de sanejament és un servei públic de recepció obligatòria», que «totes les edificacions i establiments han d'abocar les seves aigües residuals a la xarxa municipal de clavegueram o a la xarxa metropolitana de sanejament mitjançant la connexió adequada», i que «no s'admeten abocaments d'aigües residuals a cel obert, ni a instal·lacions d'evacuació fora de servei, ni la injecció dels abocaments en el subsòl». El mateix Reglament, a l'article 10.3, estableix que «les fosses sèptiques i dispositius similars són solucions tècniques a extingir. També, el mateix Reglament metropolità, estableix, a l'article 5.1, que «l'autorització d'un abocament a llera pública o mar litoral només eximeix la connexió al sistema públic de sanejament si no n'hi ha en l'entorn o bé si, encara que n'hi hagi, és autoritzat per l'Agència Catalana de l'Aigua, perquè és més beneficiós per al medi». La Junta de Govern Local, en data 27 d'abril de 2010, va acordar informar favorablement la sol·licitud de permís ambiental

d'obertura del nou Parc de bombers instada per la Generalitat. Per totes aquestes raons la portaveu – digué finalment la portaveu d'ERC – es pregunta: - El nou edifici del parc de bombers, disposa o no de connexió a la xarxa municipal de clavegueram? - En cas que no en disposi, en quina normativa o en quin fonament de dret s'ha basat el govern municipal per informar favorablement el permís ambiental del nou parc de bombers, vist el que disposa el Reglament metropolità de sanejament?

En relació a la qüestió plantejada per ERC, per l'equip de govern va respondre el regidor d'ICV-EUiA sr. García Galceran qui va dir que el nou Parc de Bombers encara no disposava de connexió al clavegueram municipal però – va afegir - compleix amb tota la normativa ambiental vigent, inclosa la més específica relacionada amb el Pla de Ponent. Pel que fa a la recollida d'aigües residuals i grises, incloses les que serveixen per netejar els camions, per exemple, es recullen en un dipòsit estanc, molt lluny del pou negre que vostès esmenten, des d'on es traslladen per ser tractades en una Estació Depuradora d'Aigües Residuals (EDAR) de la xarxa metropolitana. D'altra banda, les pluvials es recullen i es tracten en un dipòsit de decantació per posteriorment reutilitzar-la dintre dels usos del propi parc de bombers i amb la pertinent autorització de l'Agència Catalana de l'Aigua, abocar-les a llera pública.

Tot seguit es va passar al quart prec o pregunta d'ERC. I així el Sr. Pérez Lorite, com antecedents, va dir que el sector de la Pineda nord, amb els carrers del Pinar, Marinada, Labors agrícoles, Llebeig i de les Ones és un barri que, com ja s'ha comentat moltes vegades en aquest plenari, manca encara d'una correcta urbanització, amb l'asfaltat dels carrers, el clavegueram, i l'enllumenat públic. Segons ens han informat els veïns, que porten molt de temps reclamant alguna solució, ni que sigui transitòria, per a les deficiències del seu barri, fa poc han rebut del govern local esperances que, al menys pel que fa a l'enllumenat públic, sembla propera l'adopció d'alguna solució provisional. Per aquest motiu preguntava: - Pot confirmar el govern local que es preveu aviat solventar el problema de la manca d'enllumenat d'aquests carrers? - En cas afirmatiu, de quin termini de temps estem parlant? - També en cas afirmatiu, en quins carrers es preveu instal·lar els nous punts de llum, i quants d'aquests nous punts està previst posar?

Va contestar el sr. Obispo dient que sense oblidar la qualificació urbanística de la zona i, per tant, les limitacions preexistents, la propera Junta de Govern aprovarà i adjudicarà el projecte d'enllumenat dels carrers esmentats en la seva pregunta. Aproximadament els 30 punts de llum previstos es distribuïran als carrers de les Ones i Llebeig i per trams dels carrers del Pinar, la lateral de la C-31 i el carrer Marinada.

Per acabar el torn de prec i preguntes d'ERC, també la sra. Marta Jiménez va exposar - com antecedents de la pregunta que després faria - que el passat mes de juny van començar les obres de reforma i millora de les escoles públiques de Gavà finançades amb els Fons Estatals per a l'Ocupació i la Sostenibilitat Local; segons es va dir als diferents equips directius i consells escolars, aquestes obres estarien acabades a temps per a l'inici del curs escolar. Ara bé, tres setmanes després d'iniciat el curs 2010-2011, encara hi ha obres pendents d'acabar a gairebé tots els centres escolars públics; en alguns casos, aquest fet revesteix una gravetat especial, ja que pot afectar a la seguretat dels nens i nenes, com ara la no substitució de la tanca separadora dels patis de pàrvuls al CEIP Eramprunyà i al CEIP Marcel·lí Moragas, que tenen actualment sengles tanques en molt mal estat. També hi ha pistes esportives sense les porteries i cistelles corresponents instal·lades. En relació a aquests antecedents, va dir finalment la portaveu d'ERC, formulem la següent: - Quin ha estat el motiu de l'endarreriment en la

finalització d'aquestes obres? - Per a quan es preveu que estiguin acabades definitivament aquestes obres?

Va respondre el sr. Xavier Esteban dient que les obres d'estiu programades en les escoles havien seguit el calendari establert i havien acabat segons previsió. Els treballs de pavimentació i pintat de les pistes – va afegir el tinent d'alcalde - van patir petites modificacions de calendari a causa de la climatologia, en tot cas, es van finalitzar abans del començament del curs escolar. Part del material esportiu de les pistes i les tanques separadores del pati del col·legi Eramprunyà i del col·legi Marcel·lí Moragas, tal i com està acordat amb les direccions dels centres, estan pendents de col·locació a l'espera del subministrament dels materials, fet que no afecta de cap manera a la seguretat dels nens i nenes, ni al desenvolupament normal de les classes.

Acabat el torn corresponent al Grup d'ERC es va iniciar el de CiU, sent en tots els casos el sr. Ramon Castellano qui va prendre la paraula per a formular oralment els precos o preguntes formulats prèviament per escrit amb, si més no, vint i quatre hores d'antelació al començament de la sessió.

En la primera intervenció el sr. Castellano va dir que en les darreres setmanes i dins l'entorn de la pagesia local, es debatien amb força atenció les actuacions que es preparen des del Parc Agrari del Baix Llobregat i que afectaran el futur dels camps agrícoles de la nostra ciutat en referència a normatives, usos i drets a seguir i tenir en compte per part dels pagesos de Gavà. És per aquests motius – va dir el sr. Castellano – que es prega que, per part del Govern Municipal, es tingui ben present el desenvolupament de les actuacions del Parc Agrari, es mantingui comunicació directa i constant amb la pagesia local i es defensin, amb les al·legacions oportunes a presentar per l'Ajuntament de Gavà dins el termini establert, els interessos i voluntats que es recullen de les pageses i pagesos de la nostra ciutat.

En relació a aquest prec de CiU el sr. Obispo digué que el govern municipal, com no podria ser de cap altra manera, defensa i defensarà els interessos col·lectius de la pagesia gavanenca, consensuant posicions i defensant-les davant tots els foros i organismes competents.

Novament el Sr. Castellano, en una a segona intervenció, va exposar que en els darrers mesos, la nostra ciutat estava patint la proliferació d'actuacions incíviques pel que fa a l'enganxada amb cola de cartells de paper, amb publicitat d'activitats privades sobre el mobiliari urbà, quadres elèctrics a la via pública o fins i tot a façanes d'edificis i vivendes particulars. Aquest no és – va dir - un fet habitual a Gavà des de que es van instal·lar els coneguts panells informatius, però si no es prenen mesures, aquestes accions poden proliferar. És per aquests motius que – digué finalment el sr. Castellano – es prega que per part de l'equip de govern es faci un seguiment d'activitats anunciades per aquesta via, i des de l'Ajuntament de Gavà, prèvia neteja de l'espai afectat, es reclami als infractors els costos de la corresponent neteja, i, fins i tot, s'imposin sancions als anunciants o empreses que enganxen aquests cartells.

No tenim inconvenient en acceptar el seu prec – va respondre el sr. Obispo - atès que és el procediment d'actuació i intervenció habitual i recollida en les ordenances municipals.

En la tercera intervenció corresponent al Grup Municipal de CiU, el sr. Castellano va dir que a la nostra ciutat havia crescut considerablement la quantitat de botigues de queviures, regentades en la seva totalitat per persones immigrants i que allarguen el seu horari comercial d'atenció al

públic fins a altes hores de la nit. Per informació rebuda primer de diferents veïns i per constatació personal després, molts d'aquests comerços no compleixen la normativa que impedeix la venda d'alcohol al vespre i especialment preocupant, als menors d'edat. És per aquests motius – va dir finalment el portaveu de CiU, sr. Castellano - que es prega s'engegui una campanya de control exhaustiu de venda il·legal d'alcohol en aquests tipus d'establiment i s'emprenguin les mesures necessàries, sancionant als infractors en cas d'incomplir la normativa vigent, en defensa especialment de la nostra joventut implicant tant als serveis municipals corresponents com, si pertoca, al cos dels Mossos d'Esquadra.

Per l'equip de govern, la sra. Barrufet va dir que intentaria seguir el fil argumental del prec formulat pel sr. Castellano. I així la regidora, en quant a l'afirmació de que cada vegada s'obren més botigues de queviures que allarguen el seu horari fins a altes hores de la nit, va dir que la Llei d'Horaris Comercials no limita l'obertura dels establiments d'alimentació de menys de 150 m² (només han de tancar els dies festius obligatoris establerts i avançar l'horari de tancament a les 20 h. els dies 24 i 31 de desembre), és a dir, que poden obrir segons la Llei d'Horaris Comercials. No incompleixen cap normativa i per tant – va dir - no és pot engegar cap campanya exhaustiva i punitiva. En quant al que es deia en el prec de que (aquests comerços) no compleixen la normativa que impedeix la venda d'alcohol al vespre i especialment preocupant, als joves, la regidora de l'equip de govern va exposar que no hi ha cap norma que digui que les botigues d'alimentació no puguin vendre begudes alcohòliques a partir d'una hora determinada. El que si que estan obligades és – va dir - a tenir un rètol informant que no en poden vendre als joves. Tot i així – va afegir – les botigues de la nostra ciutat que estan obertes fins a altes hores de la nit no venen alcohol a ningú a partir d'una hora. Finalment, la sra. Barrufet digué que el prec es referia a les “botigues d'alimentació regentades en la seva totalitat per immigrants.” És a dir, digué la regidora, vostè vol que s'engegui una campanya de control exhaustiu només a les que estan regentades per persones immigrants. Les altres, o bé, suposa que per ser persones d'aquí ja compleixen amb totes les normatives i no se'n salten cap, o bé, vol que l'Ajuntament tracti de diferent forma als seus comerciants segons la seva procedència. Si és així, l'equip de govern no comparteix la seva visió. Farà i fa respectar les normatives vigents sense tenir en compte la procedència.

Acabada la resposta de la sra. Barrufet, i abans de donar lectura a la següent pregunta, el sr. Castellano va demanar al sr. Alcalde que li fos permès de recalcar que en cap moment podia admetre que se l'acusés de fer un seguiment exhaustiu o de fer una persecució contra botigues d'immigrants o contra els immigrants, perquè evidentment que no era així. Va prendre la paraula el Sr. Alcalde, indicant que la pregunta que li corresponia formular al sr. Castellano versava sobre les ordenances reguladores del comerç, contestant el sr. Castellano que era molt correcte el que deia el Sr. Alcalde, però va insistir en el fet de que en cap cas podia admetre que se l'acusés de l'anterior. Va contestar el sr. Alcalde que la sra. Barrufet s'havia limitat a llegir una frase literal de l'escrit del propi sr. Castellano, replicant el sr. Castellano que no era cert, que l'havia acusat de fer una persecució contra els immigrants, per la qual cosa li demanava que s'excusés, perquè no ho podia admetre. Finalment, el sr. Alcalde va indicar al sr. Castellano que ja havia quedat recollida la seva queixa, i que podia passar a formular la seva pregunta sobre les ordenances reguladores del comerç. Va respondre el sr. Castellano dient que lamentava l'incident, però que això no quedaria així, passant a continuació a formular la següent pregunta.

Dit això es va passar ja a la darrera intervenció del representant de CiU en aquest torn de prec i preguntes formulades per escrit abans de la sessió, intervenció que va consistir en una pregunta, a la part expositiva de la qual el sr. Castellano exposava que era del tot convenient des de la responsabilitat del Govern Municipal, la regulació en determinades ocasions, zones o conjunció de condicions, de l'expedició d'autoritacions per a l'obertura de comerços a la ciutat. Així, a Gavà és vigent una ordenança que – va dir - afecta específicament l'àrea comercial de la

Rambla i de l'illa de Vianants i que impedeix l'obertura de determinades activitats comercials en favor d'altres. És cert però, que en els darrers mesos i de forma alarmant, les conseqüències negatives de la crisi econòmica que travessem, han provocat un considerable número de locals comercials pendents de llogar després que negocis que anteriorment els ocupaven s'hagin vist forçats a tancar. És per aquests motius – va dir finalment el sr. Castellano – que es formula la següent pregunta: - Són conscients d'aquest fet i que si no es prenen les mesures oportunes pot derivar encara més, en la desaparició d'un nucli comercial clau i essencial a Gavà? - Per aquests motius, no consideren el replantejament d'ordenances reguladores del comerç com la que afecta aquests indrets, ja sigui revisades totalment o parcial, ja sigui amb moratòries planificades i d'acord amb els factors implicats?

També en aquesta ocasió va contestar la sra. Laura Barrufet, i va dir que ara feia quatre anys és va aprovar de forma definitiva una Modificació dels Usos Urbanístics del Pla General Metropolità, àmbit Rambla i Illa de Vianants on es prohibia l'obertura de determinats establiments: entitats bancàries, oficines, immobiliàries, agències de viatge..... al documents que vostè fa referència. Va respondre a la voluntat de potenciar el comerç de centralitat de la ciutat, afavorint la continuïtat comercial, un dels aspectes que determinen l'èxit d'una zona comercial. Havent passat uns anys podem avaluar positivament aquesta iniciativa, hem aconseguit l'objectiu d'incrementar els espais destinats als establiments comercials, han incrementat el nombre de comerços destinats a la persona (sabateries, complements, roba...), i s'ha convertit en la zona comercial de centralitat per excel·lència de la ciutat. Actualment estem en un moment econòmic de dificultats, i per això l'equip de govern ha posat en marxa polítiques que continuïn afavorint l'eix de comerç de centralitat (remodelació del mercat, nous aparcaments, remodelació de la Torre Lluc, suport al comerciant, cursos de formació.....) L'equip de govern creu en el comerç de la nostra ciutat i per això hi aposta i està emetent a les modificacions, canvis o millores que ajudin a impulsar el comerç. Per això, no dubti que si detectem algun aspecte que pugui millorar les zones comercials la posarem en marxa i l'elevarem als òrgans competents. L'equip de govern és conscient del moment difícil que s'està passant i de les dificultats que tenen les empreses avui en dia. És per això que fa temps que s'està treballant en donar suport a través dels serveis de l'Ajuntament, aquests es van adaptant i modificant en funció de les necessitats ; és per això, per aquesta forma de donar servei àgil i flexible que es va poder aprovar l'ordenança a la que vostè fa esment i per això que l'equip no deixarà d'estar emetent en qualsevol possibilitat de millorar el teixit comercial. Però per ajudar a crear un discurs positiu, que és el que de veritat pot ajudar a l'activitat econòmica; un discurs unitari que generi confiança poc dir-li que aquest anys les altes d'activitat econòmica que s'han generat són el 50% més que les de l'any anterior a data d'avui.

Finalment, i en quant els precís o preguntes formulats prèviament per escrit amb, si més no, vint i quatre hores d'antelació al començament de la sessió, li va correspondre fer ús de la paraula al sr. Miguel-Angel Ibáñez, integrant del Grup municipal de C's.

En un primer, el regidor de C's, va dir: "En algunas zonas de nuestra ciudad existen problemas de aparcamiento. Esto ocurre en la C-245 a la altura de la Rambla Salvador Lluç donde, además, consideramos que hay una zona de aparcamiento que podría estar mejor aprovechada. Por todo ello, rogamos: Que el Equipo de Gobierno tome las medidas necesarias para que las plazas de aparcamiento que actualmente hay en la C-245, entre la Rambla Salvador Lluç y la Plaza Pablo Neruda, que se encuentran frente a un edificio nuevo, se conviertan en aparcamientos en batería, ganando varias plazas de aparcamiento gratuito y evitando que algunos vehículos aparquen en doble fila bloqueando a los correctamente estacionados, como actualmente ocurre.

El sr. Obispo va dir respecte d'aquest prec del sr. Ibáñez que li suposava coneixedor de les actuacions portades a terme per l'equip de govern per a afavorir la creació de nous espais d'estacionament en la ciutat. Actuacions – va dir el tinent d'alcalde - amb el resultat de les quals llança una xifra superior als 1000 estacionaments nous que s'han anat configurant en diferents barris de la ciutat. La seva proposta, no obstant això, aportaria un nombre molt limitat de nous espais per a l'aparcament a costa d'empitjorar les condicions de seguretat tenint en compte que caldria incorporar-se a la C-245 marxa enrere, fet molt poc recomanable en aquest tipus de via. Per altra banda, també ha d'estar al cas que en l'actualitat s'està redactant el projecte executiu que transformarà completament l'actual C-245 entre els municipis de Castelldefels i Cornellà. Un projecte supra- municipal l'objectiu del qual és ahondar en un model de mobilitat més sostenible.

Tot seguit es va passar a un segon prec o pregunta de C's. I així el sr. Ibáñez, com antecedents, digué: “Teniendo en cuenta que este verano se instaló una oficina de turismo en Gava-Mar, se solicitó, y obtuvo, la bandera Q de Calidad Turística que concede el Instituto para la Calidad Turística Española (ICTE), desde el Grupo Municipal de Ciudadanos apoyamos y compartimos el lógico interés por la mejora y reconocimiento de las instalaciones y servicios de Gavà, sin embargo no nos gustaría que esta promoción acabe suponiendo algún incremento de impuestos, sobretudo en estos momentos de crisis y dado que la Ley 13/2002, de 21 de junio, de turismo de Cataluña, establece en su Título II, Capítulo III, Artículo 20, Punto 2 que: “De acuerdo con lo establecido por la legislación de haciendas locales, los municipios turísticos pueden establecer tributos o recargos específicos”. Per aquest motiu el sr. Ibáñez va preguntar: “¿El Equipo de Gobierno tiene planeado solicitar para Gava-Mar o para una parte de nuestro municipio la calificación de zona turística?”

El seu grup - va respondre la sra. Laura Barrufet en nom de l'equip de govern – està satisfet pels serveis que l'equip de govern ha posat en marxa a la zona de Gavà Mar. Així ho diu en l'exposició de motius i així ho va manifestar també, en una pregunta del seu grup de fa només dos mesos. On, segons la informació que li havia arribat, creia que s'havia d'incrementar el número de hores d'obertura de l'Oficina de Turisme. Està satisfet amb el nous serveis del barri de Gavà Mar que ofereix a tota la ciutat; creu que se n'haurien de posar més, això si, sense cap cost. Més i millors serveis, sense cap cost. És l'únic que el preocupa, deixar caure que l'Ajuntament pot pujar impostos. No senyor, l'Ajuntament no pretén pujar impostos per l'obertura dels nous serveis i el que si que vol i fa, és gestionar bé, amb eficàcia i eficiència traient-li el màxim partit als recursos públics. Aquesta reflexió em ve al cap al llegir la Llei 13/2002, del 21 de juny de turisme de Catalunya en el Capítol III, article 18 (es a dir dos articles anteriors al que vostè fa referència, però la mateixa llei) que exposa quins són els requisits a acomplir per a ser declarat municipi turístic, i on es veu clar que en cap cas Gavà s'hi pot acollir. Llavors, a què ve la seva pregunta si no és que busca un altre objectiu més enllà de la resposta literal?.

En la tercera intervenció corresponent al grup de C's el sr. Ibáñez digué: “En las Juntas de Gobierno Local del 17/04/2010 y del 11/05/2010, se aprobaron las adjudicaciones provisionales de los contratos para la ejecución de las obras del Fondo Estatal para la Ocupación y la Sostenibilidad Local 2010 (FEOSL). Algunas obras, tienen un precio de adjudicación provisional inferior al presupuesto de licitación. Por ello, preguntamos: - ¿En esta ocasión ocurrirá igual que con las obras del anterior fondo en que posteriormente se introdujeron presuntas mejoras incrementando el coste de las obras hasta alcanzar el de sus presupuestos de licitación? - Si es así, ¿Esto responde al intento de gastar el máximo posible en vez de intentar hacer un uso eficiente de los recursos, especialmente importante en estos momentos de crisis?”

Va respondre el sr. Obispo dient que les millores introduïdes en qualsevol projecte municipal impulsat per aquest govern eren objectivament demostrables. Que vostè les qualifiqui de “presumptes” – digué el tinent d'alcalde - defineix el seu prejudici, no la nostra gestió. I, òbviament, sempre que considerem oportú introduir-les, així ho farem. Perquè l'únic objectiu al que dediquem tots i cadascun dels nostres esforços i capacitats respon a la inequívoca voluntat de millorar la ciutat optimitzant els recursos disponibles. Sempre: amb crisis i sense ella.

La quarta intervenció del sr. Ibáñez va consistir en una pregunta. I així digué: “Algunos vecinos del barrio de Can Trias y su AVV nos han hecho llegar una petición de mejora de la movilidad del barrio. En concreto, los vecinos reclaman que la calle Francolí cambie de sentido para que, de esta manera, desde la calle Ter se pueda acceder en coche al resto del barrio, sin tener que hacer un desplazamiento muy considerable, como ocurre actualmente, que se debe llegar hasta la calle Joan I. Preguntamos: - ¿Tiene planificado el Equipo de Gobierno modificar el sentido de la calle Francolí tal y como solicitan los vecinos y la AVV? - Si es así, ¿Cuándo se realizará el cambio de sentido? - Si no es así, ¿Cuál es la razón por la que se deniega esta petición?”

El Govern municipal – va respondre el sr. Obispo - no é planificat, i així se'ls ha comunicat als veïns i veïnes de Ca Trias, modificar l'actual disseny de la mobilitat de la zona. Actualment existeixen dues vies d'accés al barri, per Riu Ebre i per Riu Francolí, i dos de sortida, per Riu Anoya i Riu Fluvià. Modificar el sentit actual del carrer Francolí desequilibraria la situació, donant pas a una configuració de tres vies de sortida i una única d'entrada, pel carrer Riu Ebre. Per altra banda, permeti'm que li recordi que gràcies a la inversió de prop de 1,5 milions d'euros portada a terme per aquest Govern municipal a través de Gavanenca de Terrenys Immobles, el barri de Can Trias es va connectar a la trama urbana de la ciutat a través de la Riera de Sant Llorenç i ens permet ara intercanviar opinions respecte de diferents possibilitats de configuració dels accessos i sortides del barri.

Finalment i acabant el torn de prec i preguntes, el sr. Ibáñez, va exposar que al Ple de novembre de 2008, havien presentat un prec demanant que s'arreglessin les escales del pont de l'avinguda del Mar, que creua l'autovia de Castelldefels (C-31) i que dona accés a la vorera del Tennis Pineda Gavà, donat que no compleix la normativa i donades les queixes d'alguns veïns per aquest motiu. L'Equip de Govern – digué - ens va respondre, segons consta a l'acta del Ple, que “... no ens sorprèn el seu prec, que evidentment acceptarem i traslladarem a la Direcció General de Carreteres amb l'objectiu de que duguin a terme les millores oportunes o bé ens autoritzin a arranjat-ho novament. En qualsevol cas, digué finalment el tinent d'alcalde, prenem nota del seu prec i valorarem les opcions i les possibilitats reals d'actuació.” Donat que quasi dos anys després els esglaons de la part central de les escales continuen en un estat lamentable, preguntem: Portarà a terme la Direcció General de Carreteres o l'Ajuntament les millores oportunes en els esglaons de la part central de l'escala? Si es així, quan?

Va contestar el sr. Obispo indicant que malauradament no havien obtingut resposta per part de la Direcció General de Carreteres en sentit positiu. I – va afegir - atenent als antecedents (recordi que ens van obrir un expedient sancionador al 2004 per actuar fora de l'àmbit de la nostra competència), no durem a terme cap acció sense el permís o autorització corresponent. No obstant això, a la vista del seu interès i per l'interès de la ciutadania gavanenca, tornarem a adreçar-nos a la Direcció General de Carreteres per cercar solucions satisfactòries per a ambdues parts.

Finalment, per acabar el torn de prec i preguntes, un cop llegides i contestades totes les formulades per escrit vint i quatre hores abans de la sessió, el sr. Alcalde va preguntar si algun grup que no hagués exhaurit el nombre d'interpel·lacions que senyala el ROM, volia fer ara algun prec o alguna pregunta.

El sr. Castellano, com a portaveu del grup municipal de CiU i com que, efectivament, no tenia exhaurida la quota corresponent, va demanar la paraula per exposar que el passat diumenge 19 de setembre, el Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) va organitzar l'anomenada "Festa de la Rosa", com és habitual – digué el sr. Castellano - al recinte de la concessió municipal "Restaurant Barbacoa Europa" de la nostra ciutat. Segons va fer públic el propi partit polític en un comunicat de premsa, l'assistència va aplegar-hi un total de 25000 persones. Si no s'ha autoritzat per part d'aquest ajuntament una modificació de l'aforament màxim permès en aquest recinte en la darrera setmana, la xifra que determina la retolació oficial del lloc és de 6220 persones. És per aquests motius – va dir finalment el sr. Castellano - que es formula la següent pregunta: Li sobra un zero a la xifra que marca la retolació oficial o li en sobra un a la xifra facilitada pel PSC? En tot cas i per preocupació per la seguretat pública, ens poden tranquil·litzar amb alguna explicació al respecte?

El sr. Alcalde va dir en relació a la pregunta formulada pel sr. Castellano que tal vegada la xifra li faltés a la seva pregunta, ja que la notícia no deia que totes aquestes vint i cinc mil persones estiguessin totes al mateix temps, afegint que la pregunta seria contestada a la propera sessió per part del corresponent tinent d'alcalde, i – en un tot una mica més distés – que el sr. Castellano amb la seva intervenció li havia xafat l'exclusiva al grup d'ERC, que fins ara era qui anualment venia fent una pregunta en relació a la Festa de la Rosa.

DECLARACIONS POLÍTiques

1) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL D'ERC EN RELACIÓ AL CAS DANI COMAS

Aprovar la Declaració Política, presentada inicialment pel Grup Municipal d'ERC, en relació al cas Dani Comas, declaració **que, després de ser debatuda i assolir-se finalment un text de consens per part de tots el grups municipals, diu així en la seva part dispositiva:**

Primer.- Manifestar el ple suport i solidaritat amb l'esportista gavanenc Dani Comas en la seva defensa per aconseguir participar en el màxim nombre de competicions internacionals possible, per tal de deixar ben alt el nom de la ciutat i demostrar la seva vàlua, reconeguda internacionalment.

Segon.- Lamentar que la Federación Española de Ciclismo no convoqués l'esportista gavanenc Dani Comas en una competició de màxima rellevància, com ha estat el Campionat del món de trialbici 2010.

Tercer.- Traslladar aquests acords al Sr. Dani Comas, a la Federació Catalana de Ciclisme, a la Federación Española de Ciclismo, a l'Associació Catalana de Biketrial, a la Secretaria d'Esports de la Generalitat de Catalunya, al Consejo Superior de Deportes, a la Unió de Federacions Esportives Catalanes, al Consell Català de l'Esport, als Grups Polítics del Parlament de Catalunya i del Congrés dels Diputats i als mitjans de comunicació

El Sr. Alcalde va dir que s'havia presentat una declaració conjunta per part de tots els grups municipals, referent al cas de l'esportista gavanenc "Dani Comas". Seguidament, demanat per l'Alcaldia qui defensaria la declaració, va prendre la paraula la Sra. Marta Jiménez, indicant que com tothom ja sabia, a finals d'agost s'havia fet pública la notícia de que el esportista gavanenc Dani Comas, campió mundial 7 vegades de "Trial Bici", no havia estat convocat per la Federació Espanyola de Ciclisme pel Mundial de Trial-Bici, organitzat al Quebec entre el 30 d'agost i el 5 de setembre. Arran d'aquesta notícia, es varen produir tot un seguit de declaracions, entre d'altres del mateix Dani Comas i també de la mateixa Federació Espanyola de Ciclisme, contrastant les diferents versions del motius pel qual Dani Comas no havia estat convocat. Segons la Federació Espanyola, el Sr. Dani Comas pràcticament s'havia saltat la normativa esportiva vigent pel que feia a llicències federatives, controls antidopatge, està o no a disposició de la Federació Espanyola, etc., mentre que segons el Sr. Dani Comas, i d'acord amb la documentació aportada per l'interessat sembla que hi han fonaments seriosos per creure en la seva versió dels fets, pura i simplement, la Federació Espanyola de Ciclisme havia decidit castigar-lo per la seva participació en una competició no reconeguda per la Federació, organitzada per la Bike Trial International Union, reconeguda en aquest cas per la Selecció Catalana d'aquest esport. En aquest sentit, la Sra. Jiménez va dir que, bàsicament, ens trobàvem en el cas d'un senyor que competia en un esport que tenia dos noms: "Bike Trial" d'una banda, i "Trial Bici" per una altre, i que a la vegada, hi havien dues organitzacions internacionals que organitzaven competicions en relació a aquest esport. Una d'elles, reconeguda per la Selecció Catalana d'aquest esport, i l'altre no, afegint que fins aquí, tot semblava normal, ja que també la Selecció Catalana de Futbol no estava reconeguda per la Federació Internacional de Futbol, i tot i així, la selecció catalana jugava partits i els esportistes catalans que hi participaven, també participaven després amb tota normalitat en la selecció espanyola, sense que això representés cap inconvenient, entre d'altres coses, perquè era impensable que la selecció espanyola prescindís de noms com en Puyol, Busquets, etc. Però en el cas del Sr. Dani Comas, no semblava aplicar-se el mateix criteri. Arrel d'aquesta problemàtica, el grup municipal d'ERC va pensar que era convenient presentar una declaració política de suport a Dani Comas, perquè consideraven que simplement havia estat víctima d'una visió polititzada de l'esport, i que s'havia fet, a més a més, afectant greument la seva imatge pública, i que en cap cas es mereixia el tracte que se li havia donat des de la Federació Espanyola de Ciclisme. Per això, es va presentar doncs una declaració política, insistint en aquests punts, però una vegada que la declaració va arribar a mans de tots els grups municipals, es va formular una esmena, amb un redactat alternatiu per part del grup municipal del PSC, mitjançant la qual s'eliminava qualsevol referència a una possible represàlia contra la Federació Espanyola de Ciclisme, posant-se especialment l'èmfasi en el fet de lamentar que el Sr. Dani Comas no hagués pogut participar en una competició internacional, a la vegada que es posava també l'accent en el fet de donar suport i mostrar la solidaritat del ple de l'Ajuntament de Gavà amb aquest esportista. Així les coses, va dir la Sra. Jiménez, si alguna finalitat tenia la declaració política presentada per ERC era justament aquest, és a dir, que aquest plenari es manifestés en suport de Dani Comas, un gavanenc que havia excel·lit en la pràctica d'un esport, que havia portat el nom de Gavà arreu, ja que gràcies a un conveni de col·laboració amb l'ajuntament, portava el nom de Gavà allà on anava, i que, a més a més, encarnava un valors cívics, d'esforç i de superació personal, que pensaven que eren molt vàlids en l'època actual en la que ens trobàvem. Per això, va dir la Sra. Jiménez, el seu grup no va tenir cap inconvenient en acceptar el redactat proposat pel grup municipal del PSC, perquè van considerar també que una visió més neutre del tema podia afavorir que hi hagués una adhesió més àmplia per part de la resta de grups, afegint a la vegada que si aquesta declaració no hagués tingut un suport significatiu del ple, i ara ja es podia dir, va manifestar la Sra. Jiménez, per part d'ERC hagués perdut tot sentit la seva presentació i l'haguessin retirat, simplement pel fet de no caure en allò que criticaven, és a dir, en la utilització política de l'esport per part d'un o dos esports. A aquests efectes, la Sra. Jiménez va

assenyalar que si algun valor tenia la declaració hores d'ara, era precisament el caire institucional que havia arribat a agafar, amb l'adhesió d'una majoria significativa, o potser la totalitat dels grups del ple de l'Ajuntament de Gavà. Posteriorment, aquest redactat va ser objecte d'una altre esmena per part del grup municipal de CiU, insistint en el fet de lamentar el paper de la Federació Espanyola de Ciclisme, fins que finalment, encara va ser objecte d'algun retoc més, tenint ja el redactat final que passava a llegir textualment:

“Antecedents:

D'entre els dies 30 d'agost i 5 de setembre es van celebrar al Quebec els mundials de trialbici, una de les màximes competicions mundials en aquesta categoria.

L'esportista gavanenc Dani Comas que ha guanyat en set ocasions el campionat mundial d'aquest esport, tant en la denominació de trialbici reconeguda per la Unió Ciclista Internacional (UCI) com sota la denominació de biketrial utilitzada per la Biketrial International Union (BIU), no va ser convocat a aquesta competició, amb la incidència que això comporta en la seva trajectòria professional i personal. A més, l'esportista gavanenc, amb qui l'Ajuntament té subscrit un conveni de col·laboració, porta l'imatge de la nostra ciutat arreu del món, com a mostra de la seva vinculació afectiva amb la nostra ciutat.

La Federació Espanyola de Ciclisme ha aduit raons tecnicoesportives però el fet és que el Dani Comas té la llicència federativa en regla, ha superat tots els controls antidopatge als que s'ha sotmès i sempre s'ha mostrat a disposició de la Federació Espanyola de ciclisme per tots els entrenaments i requeriments que se li han fet.

És per aquests motius que els grups municipals del PSC, ERC de l'Ajuntament de Gavà proposen al Ple l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- *Manifestar el ple suport i solidaritat amb l'esportista gavanenc Dani Comas en la seva defensa per aconseguir participar en el màxim nombre de competicions internacionals possible, per tal de deixar ben alt el nom de la ciutat i demostrar la seva vàlua, reconeguda internacionalment.*

Segon.- *Lamentar que la Federación Española de Ciclismo no convoqués l'esportista gavanenc Dani Comas en una competició de màxima rellevància, com ha estat el Campionat del món de trialbici 2010.*

Segon.- *Traslladar aquests acords al Sr. Dani Comas, a la Federació Catalana de Ciclisme, a la Federación Española de Ciclismo, a l'Associació Catalana de Biketrial, a la Secretaria d'Esports de la Generalitat de Catalunya, al Consejo Superior de Deportes, a la Unió de Federacions Esportives Catalanes, al Consell Català de l'Esport, als Grups Polítics del Parlament de Catalunya i del Congrés dels Diputats i als mitjans de comunicació.”*

Seguidament va fer ús de la paraula el Sr. Miguel Ángel Ibáñez, en nom de Ciutadans, el qual va dir que des del seu grup evidentment donarien suport a la declaració, per bé que se cenyirien estrictament al text que se sotmetia a votació, sense entrar en altres tipus de consideracions. Per això, va dir, el seu grup entenia que amb aquesta declaració el que es pretenia era estrictament,

despolititzar l'esport i únicament donar suport des de l'ajuntament a un dels esportistes gavanencs de primer nivell, i per això, donarien suport al text presentat.

Per la seva banda el Sr. Ramon Castellano, en nom de CiU, va dir que el seu grup celebrava l'acord al qual s'havia arribat, malgrat que des de la seva percepció els fets reals, injustos, havien estat uns altres, i malgrat també que des de la declaració inicial formulada per ERC, el seu text s'havia anat aigualint. Això no obstant, atès que per arribar a una posició unitària tothom havia de cedir, el Sr. Ramon Castellano va dir que el seu grup era el primer que havia cedit, sense perjudici de reconèixer l'esforç dels altres grups per arribar també a una posició comuna, i per això, el grup municipal de CiU donaria suport a la declaració, manifestant però el seu convenciment, encara que no quedés reflectit en el text, de la persecució existent cap als esportistes catalans que alguna vegada havien volgut representar Catalunya en competicions internacionals.

Per altra banda, la Sra. Emma Blanco, en nom d'ICV-EUiA, va manifestar que el seu grup també volia sumar-se a aquesta declaració, ressaltant l'esforç que havien fet tots els grups polítics per tal d'arribar a un text de consens, denunciant el fet lamentable de que el Sr. Dani Comas no hagués pogut participar en competicions internacionals i per tant, no hagués pogut seguir conquerint els rellevants èxits esportius que ja començava a atresorar, bé per qüestions polítiques o per qualsevol altre motiu. Però a la vegada, la Sra. Emma Blanco va ressaltar que era molt important que tot el ple pogués sumar-se a dita declaració, expressant el seu suport a tota la feina feta pel Sr. Dani Comas, no només pels èxits esportius, com ja s'havia dit, sinó també i molt especialment, pels valors cívics de dedicació i esforç, i també pel fet de representar tant honrosament a la ciutat de Gavà arreu del món.

De la seva banda el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va dir que ja en comissió el seu grup havia deixat ben clar que estava d'acord amb el text presentat pel grup municipal socialista, assenyalant però que si la intenció que es pretenia era la de despolititzar la qüestió, va afirmar que no s'estava aconseguint, pe bé que el seu grup votaria a favor perquè així s'havien compromès davant de la resta de grups municipal, per bé que - va dir - el que li demanava el cor ara mateix era no votar-la afirmativament. En aquest sentit, el Sr. Llobet va dir que entrar ara en disquisicions de si hi havia hagut o no intencionalitat política, era millor no entrar-hi, i menys en qüestions d'esport, atès que moltes vegades s'havia intentat polititzar aquesta qüestió, que els esportistes eren prou conscients dels riscos que això comportava, i per tant, la posició del PPC era simplement la de donar suport als esportistes d'elit que hi havien a la nostra ciutat, indicant que era això el que volien traslladar a la ciutadania de Gavà, sense entrar en valoracions de l'actuació d'una o altra federació, perquè abans d'emetre un judici de valor calia escoltar-les prèviament, cosa que no s'havia fet. Per això, va assenyalar el Sr. Llobet, el que calia era desitjar al Sr. Dani Comas que podés participar en totes les competicions i que podés seguir guanyant títols, que l'Ajuntament de Gavà li seguís donant tot el suport possible i que en tot cas, quan la resta de formacions polítiques de Gavà expliquessin el suport de tothom a la declaració, expliquessin també que això havia estat possible pel fet de que el que es pretenia era donar suport al Sr. Dani Comas com a esportista, sense entrar en altres valoracions.

Per altre cantó la Sra. Raquel Sánchez, en nom del grup municipal del PSC, va dir que subscribia completament les darreres paraules del Sr. Llobet, a la vegada que va manifestar, encara que no ho volia dir però ho havia de fer, que en un principi, els va sorprendre molt la declaració política presentada per ERC, atès que, mentre que aquest grup municipal havia

criticat altres vegades, com així també ho havia criticat en el darrer número de l'Eramprunyà, el fet de polititzar l'esport, en la declaració inicial presentada per ERC es feia precisament el contrari, per bé que es volés dir que no era aquest el sentit de la declaració política, i que no es pretenia polititzar el cas del Sr. Dani Comas. Així les coses, la Sra. Sánchez va reiterar que no ho volia dir, però que ho havia de fer, perquè quan la Sra. Jiménez havia començat a explicar la declaració política conjunta, havia fet una defensa de les seves posicions, i havia explicat també quina hauria estat la declaració política que de veritat els hagués agradat presentar, raó per la qual, va dir la Sra. Sánchez, l'explicació donada per la Sra. Jiménez no era realment el posicionament de la resta de grups, o al menys no era la del PSC, deixant ben clar que la declaració política que subscribia el PSC era la presentada finalment amb caràcter conjunt. Per això, va assenyalar la Sra. Sánchez, si el PSC havia presentat un text alternatiu, no era tant per arribar a un acord amb la resta de grups, sinó perquè consideraven que treure els matisos polítics de la declaració seria el millor pel Sr. Dani Comas, afegint que finalment tothom hi havia estat d'acord, i que l'important era, en definitiva, que el Sr. Dani Comas se senti recolzat per la totalitat dels grups de l'Ajuntament de Gavà, i que com a esportista, tenia mèrits més que suficients, i així ho corroborava el seu impressionant palmarès esportiu, per participar en totes les competicions que se celebraven de la seva categoria, i per això, tant des d'aquesta perspectiva, com per la imatge que donava de la nostra ciutat, el fet de no poder participar en una competició era un fet que no ens deixava indiferents, i per això també institucionalment el mes d'agost, tant l'alcaldia con la Regidoria d'Esports van fer totes les gestions possibles per tal de que el Sr. Dani Comas podés participar en el mundials, per bé que finalment això no va ser possible. En definitiva, va dir la Sra. Sánchez, volien aprofitar també la declaració presentada per tal de retre homenatge i fer un reconeixement públic del Sr. Dani Comas, com a persona i com a esportista, indicant que seguiria comptant en el recolzament del seu grup i de la institució, sense entrar en altres consideracions.

En darrer terme va tornar a intervenir la Sra. Marta Jiménez, en nom d'ERC, tant sols per matisar que quan havia fet referència a la declaració que havien presentat inicialment, tenia només com a finalitat la d'explicar l'evolució que havia experimentat dita declaració una vegada coneguda per la resta de portaveus, afegint que li semblava que havia quedat clar de la lectura de la declaració final, que aquest havia estat un text elaborat en conjunt, i per tant, si la iniciativa havia partit d'aquest grup d'ERC per una determinada motivació, el text al qual finalment s'havia arribat ho havia estat fruit del consens, de tal manera que no el consideraven més d'ERC que no pas de ningú, atès que tampoc ERC havia imposat cap condició ni cap ultimàtum per acceptar o no les esmenes presentades; ans el contrari, les havien acceptat totes, s'havia arribat a un text que també els satisfieia plenament, i l'agradava veure que la resta de grups es trobessin també reflectits amb el text que estrictament s'havia acordat finalment entre tots i que ara seria objecte de debat i votació.

Va respondre el Sr. Alcalde indicant que quan es defensava una proposició conjunta, es començava defensant el text unitari i després es matisava la pròpia, afegint que aquest aspecte formal potser era el que havia induït a una certa confusió a la resta de grups, i que era aquest el matís que havia volgut transmetre també la portaveu socialista i també el portaveu del partit popular en les seves anteriors intervencions, assenyalant la Sra. Jiménez que ho tindria present en futures ocasions.

2) - **DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL D'EUiA EN RELACIÓ A LA INCLUSIÓ DEL DELTA DEL LLOBREGAT A LA CONVENCIO RAMSAR.**

Aprovar la Declaració Política, presentada inicialment pel Grup Municipal d'ICV-EUiA, en relació a la inclusió del Delta del Llobregat a la Convenció RAMSAR, declaració **que, després del debat** i un cert consens entre els grups que finalment votarien a favor, **diu així en la seva part dispositiva:**

Primer.- Donar suport a la sol·licitud d'inclusió del Delta del Llobregat a la Convenció Ramsar.

Segon.- Fer arribar aquest acord al Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, al Consorci per a la Protecció i la Gestió dels Espais Naturals del Delta del Llobregat, a la Lliga per a la Protecció del Patrimoni Natural (DEPANA) i a la ciutadania de Gavà mitjançant els mitjans de comunicació.

Aquesta declaració política va ser aprovada per setze (16) vots a favor (12 PSC, 2 ERC i 2 ICV-EUiA), cap en contra i cinc (5) abstencions (3 PPC, 1 CiU i 1 C's), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

La Sra. Emma Blanco, en nom d'ICV-EUiA, va manifestar que el seu grup presentava aquesta declaració a proposta del grup ecologista DEPANA, referent a la inclusió del Delta del Llobregat al conveni Ramsar. En tot cas, abans de parlar sobre el text presentat, la Sra. Blanco va dir que volia comentar que el grup municipal d'ERC havia fet una esmena, relativa a la introducció a aquesta declaració, que suposava que més endavant seria explicada degudament per l'esmentat grup municipal, referent a la Resolució 58/6 de Parlament de Catalunya, sobre la inclusió del Pla especial del medi natural i del paisatge Delta del Llobregat. En aquest sentit doncs, el text que es mantenia per a votació era el text antic, el presentat inicialment per ICV-EUiA, perquè tot i que s'estava a favor de quan s'aprovés l'esmentat Pla especial, el posicionament parlamentari era de l'any 2000, i que encara no s'havia significativament en aquesta qüestió, a la vegada que ICV-EUiA pensava que per si mateix, podia ser objecte d'una declaració autònoma, raó per la qual encoratjaven a ERC a presentar una declaració política sobre aquest Pla especial.

Així les coses, respecte del text presentat per ICV-EUiA, la Sra. Blanco va dir que l'any 1971 es va subscriure a Ramsar (Iran) el Conveni internacional sobre zones humides d'importància internacional, el qual establia que la conservació de les maresmes i aiguamolls era una prioritat pels estats adherits, particularment en aquelles àrees que fossin designades com a especialment preservades i que s'inserissin dins la Llista Ramsar. Actualment, l'Estat Espanyol tenia designades més de 70 llacunes i àrees naturals humides dins la Llista Ramsar. D'altra banda, era objectiu també del conveni aturar la desaparició d'aquestes delicades àrees. A més, s'havia de tenir en compte que la situació en la qual es trobava el conjunt del Delta del Llobregat era bastant crítica, tot i un patrimoni ecològic plenament demostrat que atresorava, i que podia jugar un paper d'espai de divulgació i d'educació ambiental pels escolars i per la ciutadania a la Regió metropolitana. El Delta constituïa a més la zona humida més important de la Península Ibèrica i

de la Unió Europea, i encara no estava inclòs en aquesta convenció Ramsar, de tal manera que la Lliga per la Protecció del Patrimoni Natural (DEPANA), feia la proposta de que es recolzés la inclusió de la zona Delta a aquesta Convenció, i li constava que el departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat i el Consorci per a la Protecció i Gestió dels Espais Naturals del Delta havien sol·licitat aquesta inclusió, per bé que el seu grup pensava que era l'Ajuntament de Gavà qui també havia de reforçar i recolzar dita sol·licitud d'inclusió, i fer arribar aquest acord plenari al Departament de Medi ambient i Habitatge, al Consorci esmentat, a DEPANA i a la ciutadania de Gavà a través dels mitjans de comunicació.

A continuació va fer ús de l paraula el Sr. Miguel Ángel Ibáñez, en nom de Ciutadans, el qual va manifestar que el seu grup seguia convençut de l'escassa utilitat de les declaracions polítiques d'àmbit supramunicipal, i era per això que s'havien alegrat en aquest ple quan avui una portaveu havia dit que les coses les tenia de parlar qui era competent en la matèria, en referència a l'anterior proposta de resolució presentada pel PPC, però quan com en aquest cas es dirigien a tres organismes especialitzats en la matèria com el departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat, el Consorci per a la Protecció i Gestió dels Espais Naturals del Delta del Llobregat i DEPANA, que cadascun d'ells de manera separada ja havien fet la proposta per la inclusió del Delta del Llobregat en la convenció Ramsar, Ciutadans entenia que encara que aquesta declaració política estès molt ben feta, plantejada i argumentada, no aportava cap nou element. Així les coses, Ciutadans considerava que aquests tres organismes representaven ja els interessos mediambientals de la ciutadania de Gavà, i per tant, la posició del seu grup, va dir el Sr. Ibáñez, seria la de l'abstenció.

Per la seva banda la Sra. Marta Jiménez, en nom d'ERC, va dir que la seva intervenció només tenia com a finalitat explicar l'esmena que havien presentat i que finalment no havia estat acceptada, indicant que d'entrada ja els semblava bé la declaració política presentada per ICV-EUiA, i per tant, el seu vot seria favorable igualment, atès que en la seva opinió, des de cap punt de vista es podia discutir la bondat de dita declaració. Ara bé, l'esmena presentada per ERC anava en el sentit de recordar que encara restava pendent de compliment una resolució del Parlament de Catalunya, que instava l'aprovació d'un Pla Especial de protecció del medi natural i paisatge del Delta del Llobregat, que vindria a constituir el marc legal per incloure aquests espais objecte de la declaració, i també en aquest sentit, apart d'un paràgraf en la part expositiva, es proposava pel seu grup un tercer acord pel qual es manifestava la necessitat de que la Generalitat de Catalunya aprovés quan abans millor un nou Pla especial de protecció del medi natural i paisatge del Delta del Llobregat, amb la finalitat de protegir totes aquestes zones humides. Així les coses, la Sra. Jiménez va dir que ERC pensava que aquest era un bon moment per recordar l'existència de deutes pendents, per bé que de tota manera recollien la idea formulada per la Sra. Blanco, i per tant, no es descartava que en el futur es presentés una moció sobre dita qüestió.

Per altra banda la Sra. Raquel Sánchez, en nom del grup municipal del PSC, va assenyalar que volien també manifestar el seu recolzament a la declaració presentada, perquè si bé era cert que com es deia en la declaració, ja s'havien introduït figures de protecció, també el grup del PSC volia donar expressament el seu recolzament a aquesta sol·licitud d'inclusió de la zona Delta a la convenció Ramsar, ja com era prou conegut, l'Ajuntament de Gavà formava part del Consorci per a la Protecció i Gestió dels Espais Naturals del Delta del Llobregat, i per això es podia considerar que calia continuar treballant per la protecció del nostre patrimoni natural, i per això també, va dir al Sr. Ibáñez, no estava de més manifestar-ho en aquesta declaració, ja que com deien "lo que abunda, si bueno, no daña".

La Sa. Emma Blanco va prendre de nou la paraula, només per comentar al grup de Ciutadans que Gavà s'havia de preocupar també per ell mateix per la defensa del seu patrimoni natural, i aquesta era la raó per la qual el grup d'ICV-EUiA havien portat la declaració al ple de l'Ajuntament de Gavà, sense perjudici de recordar al Sr. Ibáñez que el nostre terme municipal formava part de la zona Delta, i per tant, era una qüestió que ens afectava directament, i per bé que altres organismes estessin recolzant això mateix, no estava de més que l'Ajuntament de Gavà es pronunciés en aquest mateix sentit.

Esgotats els assumptes a discutir, el Sr. Alcalde-President dóna per acabada la sessió essent les dinou hores, cinquanta-cinc minuts, de la qual cosa i del que s'hi ha dit, jo el Secretari en dono fe.

L'Alcalde

El Secretari

Joaquim Balsera García

Guillermo de Prada Bengoa